

7649

“రాములవారు ఈజిప్టుదేశపు ఫెరో”

యనెడి యభిప్రాయ విమర్శనము

డా॥ బి॥ వెంకటేశ చాచ్యులు .

ప్రఖ్యాతాభిప్రాయములు.

శ్రీ మద్వాల్మీకీ రామాయణమును గూర్చి కొంతకాలమునకు పూర్వముండిన పాశ్చాత్య, స్వదేశ ప్రముఖాభిప్రాయములును, ప్రసిద్ధ పత్రికాభిప్రాయములును సంకలనముగాను, కొందరాధునిక ప్రముఖుల యభిప్రాయములు పూర్తిగాను యిందు ముందు గాన్పింప బడియె.

Jules Michelet (The French historian in his Bible of Humanity).

"The year 1863 will always be to me dear and blest for in it I privileged to read for the first time the great sacred poem of India—The divine Ramayana.

———"Oh! the sweet poem——Oh! enrapturing song! How it imitates nature! How clearly we see the long history! It lives under our very eyes".

"Happy he who reads this book entire——He who reads the Ramayana is absolved from all his sins"

"The last expression is no delusion of fancy. This great stream of poetry sweeps away our abiding sin.

—— Every thing is narrow in the west - Greece is so small that I am stifled in it——Let me glance at the side of high Asia towards the deep Orient. There I have my immense poem as vast as the Indian Sea blessed and adorned by the sun—a book of divine harmony, where nothing jars. A calm peace pervades it, and even in the midst of battle described in it we receive an infinite sweetness, a boundless brotherhood when extends to every living thing; an ocean without bottom or shore, full of love, pity and clemency. I have found that for which I was looking——the Bible of goodness.

———"The agreeing diversities deck themselves with a commingling charm.....A common melody emerges. This is the RAMAYANA.

Jules Michelet.

శ్రీయుత మల్లాది వెంకటరత్నంగారు వ్రాసిన “Rama the Greatest Pharo of Egypt” అను గ్రంథమును జాగ్రతగా చదివితిని. మతము విజ్ఞానమును పెంపొందించుటకు ఉపయోగించు కొనవలయునుగాని, విద్వేషము దురభిమానము పెంపొందించుటకు వినియోగించకూడదు. ఆట్టిచో పరిమేళ్యరనియిచ్చకు వ్యతిరేకించిన వారమగుదుము. వెంకటరత్నగారిపుస్తకము క్షేలము హిందూమత ద్వేషమువల్ల వాయబడినట్లున్నదిగాని సరి అయిన నిదర్శనములు హేతువులమీద ఆధారపడియుండలేదు.

‘కోత్ బిచ్చంపొద్దుగదు’ అనెడి సామెత వీరియందు స్పష్టకమైనది. యిట్టిగ్రంథమును సహేతుకముగా విమర్శనచేసి, అనాదిగ్రంథములను పూర్తిగా పరిశీలనచేసి, రామాయణము క్రీస్తుశకము పూర్వం చాలాశతాబ్దముల క్రిందటి హిందూరాజుల చరిత్రముకాని వేరుకాదని నామిత్రులగు శ్రీకడాచి వెంకటశేషాచార్యులగారు వ్రాసినవిమర్శన గ్రంథముయెంతయు కొనియాడతగి యున్నది. విమర్శనము మృదు మధురైతిలో వాయబడి సరియైన హేతువులతో ఖండనము నిరూపణచేయబడినది. దేశభక్తులెల్లరును ఈవిమర్శనగ్రంథమును గౌరవింపి దీనిప్రాశస్త్యమును గ్రహించుదురుగాక —

బె జ వా డ.

9—6—36

దోర్జుల శేషాద్రిశాస్త్రి, బి.ఏ.బి. యల్.

వకీలు అందు ప్రసిద్ధులు.

రామమోహన ఉచిత గ్రంథశాల.

రామాలవారు ఈజిప్టు దేశపు కేమిసిన్ అనెడి గ్రంథమునందు నుదహరింపబడిన విషయములన్నియు కేవలము ప్రమాణరహితములు గాననిరాధారములనిచెప్పుట కావంతయైనను నందియంబుకాన్పింపదు. పాశ్చాత్యులలో కొందరిమతబోధకుల మెప్పువడయుటకై వాయబడి నట్లుకన్నట్లుచున్నది. ఇట్టిహిందూ మతదూషణ గ్రంథముపై శ్రీమదరిశానపాలై కడాచి వెంకటశేషాచార్యకవీంద్రులు సప్రమాణపూర్వ

కమైన ఖండనలు ఎల్లరకునుత్పత్తికరమైనవని నేను నొక్కియొక్కా
ణించుచున్నాడను. బి. డ్యేగారి హిందూమతదూషణలు మన హిం
దూ దేశమున కనర్థదాయకమని వేరే చెప్పనక్కర లేదు.

(Sd.) K. NARASINGA RAO

Retired D. P. W.

Section Officer.

14-5-36

“శ్రీరాముడు ఐగుప్తు దేశపు (చక్రవర్తులు) ఫారోలో నల్ల
అగ్రగణ్యుడు” Rama the Greatest Pharaoh of Egypt)
అను హిందూ మత దూషణ గ్రంథమును, అంధదేశమున సుస్థాన
త్రయ కటుంబమున బద్ధించి, పిదప అత్యంత స్వీకరమొనర్చి క్రై
స్తవుడైన శ్రీయుత వల్లాది వెంకటరత్నం బి. డ్యేగారు నృద్ధావ్యము
న వ్రాసి ప్రచురపరిచిరి, ఈ గ్రంథమును నీరింత శ్రమపడి ఏల వ్రాసి
రో తెలియకన్నది. నత్యమును నేయమెల్లీలు జేప్పి శ్రీరాముని
ఐగుప్తు ఫారోగనిర్వయించుట కడు హాస్యాస్పదము ఇది పఠించి హిం
దూయువకులు భంగపడగలరు. ఇట్టి గ్రంథముల సర్వదాయకములని
ఎంచి, బెజవాడ వాస్తవ్యులగు శ్రీమంత్ కిడాంబి వెంకట శేషచా
ర్యులవారు వైగ్రంథమునకు ఖండనము వ్రాసియున్నారు. ఈ ఖండన
ము ప్రమాణ గ్రంథముల నాధారముజేసికొని, బహుశ్రమకొర్చి
బహుయుక్తియుక్తముగ వ్రాసియున్నారు! నేను మూల గ్రంథము
నుఖండన గ్రంథమును రెంటినికడు శ్రద్ధతో ఫరిశీలించితిని. శ్రీ శేషా
చార్యులవారి అపారపాండిత్యమును, విమర్శనాపటిమయును, ఈ గ్రం
థమును పరిశీలించినవానికి విదితముకాగలవు. ఇట్లు అనందర్థ గ్రంథ
మును ఖండన మొనర్చిన, భారతి మిక్కిలి హిందూ ధర్మములకు
మహాపకార మొనర్చిన శ్రీ శేషాచార్యులవారు కడువందనీయులు.

ఇట్లు సుజన విధేయుడు,

మానికొండ కటుంబరావు బి. ఎ. బి. ఇ. డి,

21-5-1936.

చూపలేదు. తనకుతోచినటుల ఊహించి వాసియున్నారు. ఆదికావ్యముగను ఉత్కృష్టగ్రంథముగను, గొప్పఇతిహాసముగను భరతవర్షము లెల్లరిచేతనేగాక పాశ్చాత్యులచేత కూడ ఎక్కువగకొని యాడబడుచున్న రామాయణకథనుగూర్చి ఇంతసేచముగ వ్రాసిన వెంకటరత్నముగారిని ఏమనవలయునో తెలియకున్నది. రామాయణకాలమును సుస్థిర ఆర్యనాగరికత దక్షిణహిందూదేశమువైనను సింహళమువైనను సిరముగ ప్రతిష్ఠింపబడిన కాలమనిచరిత్రకారులు వ్రాయుచున్నారు. ఆర్యనాగరికతా ప్రతిష్ఠాపనమందు ఆనాళ్ళులతో పోగునలిపిలోబడుచు కొనవలసినదనినది. ఆర్యధర్మమున కాదర్యమూర్తులు సీతారాములు వాయుఖండత్యాగము వలనధర్మసంస్థాపన జరిగినది. మోటవాగు వానరులకు ఆర్యులకువిరోధులుగనుండిన రాక్షసులకు ఆర్యనాగరికతను ధర్మమును ప్రసాదించిరి. సుగ్రీవుడు విభీషణుడు ఆర్యనాగరికతను ధర్మమును స్వీకరించి సుపరిపాలనమును నెలకొల్పిరి. ఆంధ్రదేశములోని సుప్రసిద్ధగ్రంథకర్తలగు శ్రీ కిశాంబి శేషాచార్యులగారు వెంకటరత్నంగారీ అపనిత్రవాతాను సహేతుకముగ ఖండించి సప్రమాణముగ విసుర్చించిరి. అవికేవలము అసూయవలన కల్పించబడినవని ఋజువుచేసి ఆంధ్రలోకమునకు మహాపకారము గావించియున్నారు. వీరుచియించిన గ్రంథమెంతయు సంస్తవనీయముగనున్నది-ప్రతిఆంధ్రుడును చదివితీరతగినది.

జెడవాడ. } ఆయ్యదేవర కాళేశ్వరరావు.
 ౧౮-౬-౩౯ } విజ్ఞాన చంద్రికామండలిసభ్యుడు. (అనివున్నది.)

శ్రీమద్
శుభమస్తు
అవిఘ్నమస్తు

“రాములవా రీజిపు దేశపు ఫెరో”

యనెడి యభిప్రాయ విమర్శనము

— శ్రీ శ్రీ —

1. పై యభిప్రాయవ్యాసముల యొక్క ముఖ్యవిషయముల నీ క్రింద సంగ్రహముగా చూపబడె ఎట్లన రాములవా రీజిపు దేశపు ఫెరో యైన, రెండవ “రేమిసెన్” లను నాతడు గాని, భారత దేశపు రాజు కాదనియు, భారత దేశీయు డని వాల్మీకిరామాయణమున చెప్పబడిన విషయమంతయు కేవల కల్పనాకథ యనియు, రేమిసెన్ న్యూ బియావారితో చేసిన యుద్ధమును జరిగి మూడేళ్లు లెవరివలననో విసిరి అది హిందూదేశము యొక్క యుత్తరభాగమున జరిగినట్లును, అది రాములవారిని గురించిన కథ యెవరినను, రాములవా రీయోధ్యలో పుట్టినట్లును కల్పన చేసి మొదట యుత్తరహిందూ దేశమునకు చెరిగిన సంగ్రహముగా వ్రాసి తరువాత “రేమిసెన్” సిరియా వారితో చేసిన యుద్ధమును గురించిన్నీ అందు చూపిన పరిమళిత్రువులగురించిన్నీ, ఈజిప్టు దేశముడని నామకరణ దేశపువారితో చెప్పగా విని, దాని నీ దేశపు కథ యెట్లు జరిగిందోననెసి సిరియాలోని “మిటర్నీక్” రాజైన “మెట్రిట్” గతాధికారిని ననియు, “మ్యాబియా” కిష్కింధ యనియు, ఈజిప్టులోని “మె పిసి” పట్టణ మయోధ్య యనియు, “హెట్టిట్” రాజైన “ఫెలనా”ను కంకాధిపతి యగు రావణుడనియు, వతీణ మూజిపులోని “మ్యాబియా” యందుండి దేవాలము ములో “రేమిసెన్” యొక్క పెద్దపిల్లహములు రెండుకొలను మరి రెండింకొకచోలను చెక్కబడియున్న వాటిలో మొదటి రెండును

రామాత్మజులనినూ, మరొక రెండును భరతశత్రుఘ్నులనియు, భాగతాభయాదలి యగునుని గుణమాలను, ధగ్మరాజు, భీమ, సకల నహాదేవులని కల్పించేసినట్లే, “రేమిసెన్”యొక్క శక్తిసామర్థ్యాదులను, లక్ష్యము, భుత, శత్రుఘ్నులనియు, వారు రాములవారి సోదరులనియు కల్పనచేసి, “రెండవ రేమిసెన్సు” భార్యయైన “నిఫర్ టేరీ” రాజిని రాములవాడిభార్యయగు “సీస”యనియు, “అగ్నిప్రస్, సీజరు”ను అచనభార్యయగు “రేవికా”ను అగస్త్యమహర్షియు, ఆతని భార్య “లోకామద్ర” యనెడి పవనుముల కల్పనచేసి మొదట ఉత్తర హిందూదేశకథ మొనర్చు కథముగా ప్రవేశించిన గ్రంథమును క్రమ క్రమముగా పెంచి వృద్ధిచేసి క్రీస్తు నెరవ 700 సంవత్సరముల కెవరో యొక స్వప్నవచనమును జూచిని రామరావణ యుద్ధముగ దక్షిణ హిందూదేశమునకు గూడా వ్యాపింపజేసి వాల్మీకిరామాయణ మనెడి యొక యభిధాన కల్పనగ్రంథమును సృష్టించే సనియు, యీ యభిధానవాల్మీకి హిందూదేశమున గాని, చరిత్రావిషయము గాని తెలియ వనియు, ఉద్ధృష్టమైనదము స్త్రీల గోప్యంగ మనియు మొదలగు పలు విధానములు ని. యే గారు తమ వ్యాసముల వివరించిరి. అంతటి నిర్భయ విషయంబులను మాత్రము యథాశక్తిని పై విధంబున క్లుప్తీకరించె.

(2) ఇందలి వివరణలను మూడు ముఖ్య విషయంబులు :—

(a) ఇట్లున్న వాల్మీకిరామాయణము మొదట క్లుప్తముగా ప్రవాయబడి క్రమ క్రమముగా పెంచి వృద్ధిచేయబడిన యభిధానకథనూ? లేక మొదట సర్వంత విపులముగ వాల్మీకిమహర్షిచే ప్రవాయబడిన నిజమైతరీకథను జూచి సౌకర్యార్థ మిప్పుడున్న రామాయణముగా వాల్మీకిచే క్లుప్తీకరింపబడెనా? ప్రమాణము లేదు?

(b) ఇట్లున్న వాల్మీకిరామాయణము క్రీ.పె. 700 సంవత్సరముల తర్వాత యొక ప్రవృత్తిచే కల్పింపబడిన యభిధానకథనూ? లేక చరిత్రా చరిత్ర కాలనివర్తరముల క్రిందనే ప్రవాయబడిన నిజమైతరీకథయేరా? ప్రమాణము లేదు?

(c) విద్యోగము వ్యాసిన వైవిషయములయొక్కయు యింక

వారు ప్రాసిన యితర విషయములయొక్క యు నశ్శాస్త్రము లేమి యుండును? వా రిట్లు ప్రాసియిందును ?

—* వి మ ర్మ న ము *—

(2) మొదటివివయవివర్ణనము:— ఈపు డెరోయైన లేమి సెన్ కథ నీ దేశస్థు లెవరివలననో విని య తిరహిందూదేశమున జరిగి ట్లును రాములవారి కథ యెనట్లును కల్పనలేని మొదట స్థు నము గా వ్రాయబడి దానిని తరువాతి జరిగిన లేమిసెన్ కథనామూర్తి కొంత యి జపు దేశస్థుడైన నాకడుని వలన విని యిది దక్షిణహిందూదేశ మునకు చెందిన రామరావణకథయైన ట్లుకొని వైష్ణవులు సృష్టించె నని బి-య్యోగారు వ్రాసిరి. కాని వై విషయములు కేవల యాహ్వాపై ప్రాసినట్లే కానించుచున్నది. గాని నాకడు దేశస్థుదేశస్థు డైనందుల కును రామాయణము నొక వైష్ణవుడు ప్రాసించిన లోన, యీ మొదలగు విషయములకు యే పూర్వగ్రంథము లో కానినచో చెప్పి యుండకేడు. భారతదేశమునందలి యుద్ధములు హిందువులచేత సత్యంత శౌరవముగా పూజింపబడు చున్న వాల్మీకిరామాయణము నొక వైష్ణవుడే సృష్టించియుండినచో నట్టి వైష్ణవు డై తమ ప్రాసినట్లు డైయుండునే గాని యనామకుడై యొ డనొడ. అట్టి గానాకవి యెవరో యతనిపేరేమో యెచ్చటనుండవాచో, కొంచెయెవను నవరింప జాలక చెప్పిన విషయ మూహపై చెప్పిన కల్పనయేగాని సర్వమై యుండజాలదు. ఇప్పుడున్న వాల్మీకిరామాయణ మొక వైష్ణవుచే కల్పించి వ్రాయబడిన యబద్ధపుగ్రంథమే యెనచో హెచ్. హెచ్. విల్సన్ గారు వ్రాసిన “హిందూమతములు” అనేగ్రంథముసారము 20 విధముల వైష్ణవమతములును, 9 విధముల శైవమతములును, (4) విధముల శాక్తీయమతములును, 22 విధముల గానావర్ణాశ్రమతములును నున్నవి గదా? ఆ యా మతములందలి వ డిను హ యబద్ధపు వైష్ణవగ్రంథమును అ నాడే ఖండించి దాని నామరూపములు భూమి యందు లేకుండా చేసియుందురు గాని యిప్పుడు బి. య్యోగారి కాలము వరకు నుండనిచ్చుటయు, వైష్ణవమునదే ఘటకూడా ఆ వైష్ణవగ్రంథమును పూజించి నిత్యపారాయణాదులు చేయుటయు నమ్మ

నర్హములు కావనియు తెలియచున్నవి.

(4) రామాయణము వాల్మీకిమహర్షిచే మొదట నత్యంత విపులముగ ప్రయబడి కలియుగమందలి జనుల సౌకర్యార్థ మిప్పడున్న రామాయణముగ ఆయనచే క్షుప్తి కరింపబడిన సత్యమైన కథయే అందులకీ క్రింది పురాతనగ్రంథప్రమాణములు చూడనగు.

(5) బృహన్నారదీయమును గ్రహము యొక్క 92 వ అధ్యాయమున:— శ్లో॥ చతుర్థస్య బీజస్యశతకోటి ప్రవిస్తరం, కాలేనే గ్రహం దృష్ట్వా పురాణస్య మహావిహతిః... చతుర్థ ప్రమాణే సద్వాసరేద్వాపరేనచ, తిడప్తాద శధాకృత్వా భూలోకస్మిన్ కలాయుగే॥ అనగా మొదట వాల్మీకిమహర్షి నూరుకోట్ల శ్లోకములను, నాలుగు వర్గములను గల యొక విపులముగు రామాయణమును రచియించి శాస్త్రోపామున దాని సందర్భము గ్రహింపలేకుండుటను చూచి ద్వాపరయుగమున దానిని నాలుగులక్షల గ్రామముగను కలియొగనున 18 వేల శ్లోకములు గల గ్రంథముగను క్లుప్తీకరించి నట్లున్నది.

(6) ఆనందరామాయణము మనోహరకాండ 8 వ సర్గ:— శ్లో॥ వాల్మీకినాకృతం యచ్ఛశతకోటి ప్రవిస్తరం । సర్వేషామాది భూతంచ మహామండలదాయకమ్ । అనగా వాల్మీకిమహర్షి మొదట నూరుకోట్ల శ్లోకములు 2 లక్షగా వ్రాసిన రామాయణము. శకువాత వ్రాయబడిన రామాయణములకు మొదటి దనిన్ని, విశేష శుభము నిచ్చున దనిన్ని యున్నది.

(7) ఆనందరామాయణము మనోహరకాండ 79 వ సర్గ:— శ్లో॥ కోటిసాంచశతిశ్లోకమానందై యః వివక్షణైః । ఆయు

(8) బ్రహ్మాండపురాణము 14 వ అధ్యాయమున:— శ్లో॥ శత కోటిసు విస్తీర్ణమే తిద్రామాయణం మహత్ ॥..... అనియు

(9) తత్వసంగ్రహరామాయణమున:— శ్లో చరితం రఘునాథస్య శతకోటిప్రవిస్తరమ్ ॥..... అనియు.

(10) వాయుపురాణము మాఘమాహాత్మ్యము 20వ అధ్యాయము:— శ్లో॥ త్రైరామచరితంపుణ్యం శతకోటిప్రవిస్తరమ్ । సాకంచ

దీక్షణవసాశు శాగ్రసమహాతాః..... అనియు, నింక నిట్టి యనేక ప్రసిద్ధపురాతనగ్రంథప్రమాణముల వలన శ్రీమద్రామాయణమును వాల్మీకిమహర్షియే మొదటి నూరుశ్లోకములు గల గొప్ప విపులగ్రంథమును రచించి, కలియుగమునందలి జనుల పాకర్యార్థమిప్పుడున్న రామాయణమును వాల్మీకిమహర్షియే కుశీకరించిన నిజమైనగ్రంథమని నప్తమగుచున్నదిగాన మొదట స్థాపముగా వ్రాయబడిన గ్రంథము నొక క్షేప్రపుడు పెంచి విద్ధిచేసిన కృష్ణాగ్రంథమని బి.ద్యేగారు వ్రాసిన యానా యెరిమి త్రముఃపాత్ర గూడని యనత్యవాదమని పై ప్రమాణములు పూర్తిగా ఋజువు చేయుచున్నవి.

(11) రెండవవిషయవిమర్శనము. ఇప్పుడున్న వాల్మీకిరామాయణము శ్లోకము 700 నం॥ వెనక నృష్టింపబడినట్లు బి.ద్యేగారు వ్రాసిరేగాని అట్లు వ్రాయబడినదాకు పూర్వగ్రంథప్రమాణము రెంతమాత్రమును కాన్పించియుండలేదు. ఇందనవన యీ సంగతి కేవల మూహపై కల్పనచేసి వ్రాసికొని కీర్తిదీపురాలనప్రసిద్ధగ్రంథప్రమాణములు ఋజువుచేయుచున్నవి. ఆ ప్రసిద్ధగ్రంథప్రమాణములెవ్వయన—

(1) అష్టాదశమహాపురాణములలో రమాయణగ్రంథమును దులకు ప్రమాణము :— శ్లో॥ పురాణం వైష్ణవం, మాత్స్యం, కౌత్సం, భాగవతంతిథా॥ నారదం, గారుడం, హృదయం, మార్కం జేయమధాప్తమం॥ బ్రహ్మ, బ్రహ్మాండ, వైలంగాలి, బ్రహ్మవైవర్త మేవచ॥ భవిష్యత్తర మాగ్నేయం హస్తం వామనమేవచ॥ వారాహం చైవ వాయుస్యం హృష్టాదశవిభాగతః॥ మహాపురాణాన్యేతాని రామాయణ భవానిహి॥ అష్టాదశ మహాపురాణములలో రమాయణ కథ యున్నందులకు పై శ్లోకము ఋజువుచేయుచున్నది. అనరామమున్నవార లాయాగ్రంథములలో చూడనిచ్చును. అష్టాదశపురాణ కర్త యెవరో? అయిన యే కాలపువాడో యీ క్రింద నుకహరింపబడియె.

(12) శ్లో॥ శ్రీరామచరితం పూర్వం వ్యాసశృణుమిరాట్సు

యం । అష్టదశపురాణనికృత వాన్వాగ్విదాం వరః॥

ఋషి శ్రేష్ఠు డగు వ్యాసమహర్షియే అష్టదశపురాణములను స్వయముగా వ్రాసినట్లు విశేషమగుచున్నది.

(14) ఈ వ్యాసమహర్షి కరుణాచాలరాజుల వంశములకు పూర్వ ముండినవాడనియు భాతాదులయందును చెప్పబడియున్నందునను, ద్వాపరయుగమనగా డగుటచేతను క్రీస్తుకు పూర్వదేగాని తరువాతవాని కాదు. కాబట్టి రామ యణకథ క్రీస్తుకు పూర్వము వ్రాయబడినదే గాని క్రీ॥వె॥ 700 సం॥ తరువాత వ్రాయబడినది కాదని ఋషిసగుచున్నది.

(15) రామాయణములు యొక సనేకమండి పూర్వములును, రామాయణ సమకాలికలు వ్రాసిన యనేక రామాయణములున్నందులకు ప్రమాణములు ఇందున్నవి. కా॥ 3 సం॥

శ్లో॥ వాల్మీకినంకృతం యన్య శతకోటి ప్రవిస్తరం, తత్సర్వేషామపి దిభూతం మహామృగశివాలయం । రామ యణ దేవనానా భాంతి రామాయణాదహి, శేషభుజం చతీర్ణశశనాన్ర వ్రకమం స్మృతం । అధాచయోగం సేవ్యం, అధ్యాత్మ్యాత్మం తథాస్మృతం । వాయుతత్త్వేతి చాపి, సారిదీక్షరం తథాభావం । ఘృరామాయణం చైవ, బృహదాహిమాయణం తథా । అగస్త్యోక్తం మహా శ్రేష్ఠం, సారిరామాయణం తథా । దేవ రామాయణ చాపి వృత్త రామాయణంపునః । బ్రహ్మరామాయణం మృతం । భారద్వాజంతిధేవచ । శివరామాయణంకృతం । భరతస్యచజైమినేః । అత్మధర్మం శ్వేతకేతుః, ఋషయశ్చి త్కాయవః । రిషేః, పులస్త్య, జేవ్యాశ్చి, గుహ్యకం, మంశులిధా । గాధిజయ, సుకీర్తయ, సుగ్రీవంచ, విభీషణం । తథాచానంద రామాభిమేతం మృగశకారకం । ఏవంసహస్ర శ్రనంతి, శ్రీరామచంద్రానిహి । ఇని వైన చెప్పుడిట్టియు పూర్వకాలమునందే వ్రాయబడినట్టి యనేక రామాయణములలో యొగవాసిష్ఠము, అధ్యాత్మ రామాయణము, బృహన్నారదీయము, అనంద రామాయణము మొదలగు కొన్ని చుదిగ్గింపబడిన గ్రంథములే దొరుకుచున్నవి. కొన్ని తాళవత్రిములపై వ్రాయబడిన యముద్రిత గ్రంథ

ములు కాన్పించు చున్నచి. అందు, 1 భారద్వాజ రామాయణ, 2 బోధాయన రామాయణ, 3 హనుమద్ రామాయణములు చీ, కొన్ని శ్లోకముల సీయక గుగ్గిరికింక యుదాహరణకై చూపబడియె. మరికొన్ని గ్రంథములు క్రింద నవమతిలోఁగఁను వల్ల తగులబెట్ట బడినట్లు ఒక

(1) భారద్వాజ రామాయణము చూడఁ— శ్లో॥ రామవిజయ కలెత్తనంద రఖిలాన్సురాః । ప్రబలశ్రుత్వం దౌరాజానాత్ పుగిభవదినాం । బ్రాహ్మణే హ్యేద దౌచిత్తం గోదానాని సహస్రశః॥ రామో వాసుపుష్పపుత్రు రశరణః కేసినోదా నాదు లిందు కాన్పించు.

శ్లో॥ యాచ్యుగ్భవస్యయోస్థి తస్మాదాభిర్యోగైరభిర్యోగైః । జ కన్యసభాయాం తుప్రాద్యశ్రుతవలేనహి । రవి కానా వీర సః క్షిప్తాంశోద్రవిహవాన్ । స్త్రీణాం మదనరూపశ్చ విరుహం విరాజిత । అపర్యన్తసంభూతాం శిక్షానాం కింకరాయాః॥ రాములవారి చూడు యోగ్యులు కాములవారి సీగరమును, రాకనులను రాద్రసమును, స్త్రీలకు శృంగారనమున, పరితులకు జూనరము, బంధువుల కానందరసము, భక్తులకు కరుణానము కాన్పించునని. ఈ క్రింది బోధాయము వ్రాసిన యశ్వత స. డి. గ్రంథమును గూర్చి మును చెప్పినది

(1) బోధాయన రామాయణము చూడఁ— శ్లో॥ పృథ్వీస్థిరాధిర భుజి మధారయోనాం త్వం కూరరాజ! కసిన్ శ్వసయిం దానజిక్కుంజః పరుతీత్రతయే దిధిమాం । అయ్యం కసింజా కాన్యక మాశనశ్శ్లో॥ శ్లో॥ పృథ్వీయతః సాతలం ఫణిబ తర్క మ్రుఘనా నందలం । భీ తస్యస్యతి కాన్యరాన్యై బోధోన్యం జరా కాతరా । అశ్వంతి కశీకై నాన్యక రాధారిన్ । సంపత్ కళువు గవీ పుర జితస్యశ్శంధనః కురవత్రిశీతాపవాహ శాలమున రాములవారి శివభయ్య గవ్యపాన్దన. క్రింద మానుమద్రామాయణ శ్లోకముల నట్టి వివరించె.

(2) మానుమద్రామాయణము చూడఁ— శ్లో॥ హస్తాహరణోపందే రామే పరిణయన్తుభే । ప్రస్ఫురదనయనం వాహం జానకీ బావదగ్మ్యయోః॥ శ్లో॥ భూకంపంజనయన్త భూవిదళ యన్మృణా శింక్షిభిజ్జా । వైలేయాలశ్యవిమ గ్దయన్దివరాస్థి దంకః పూంయజ్జా । వైలేనా మవిమాదయన్తుకలగీర్వాణాన్యరకం బయజ్జా । కన్యశ్చే కళుగామ మృత్యువ్యోమలదచంప ప్తయజ్జా శ్లో॥ విస్మయ మ్మృత సాంభిర భే శంభాశ్చాద్యం వానశ నావజాతైః । పూర్ణం బభూవపరీణీ గగనాంతరాళం పాడి శ్రీహ ద్యుమత్యు కాన్యకాయాః

(4) Hindu Origin of Christian Idea Chapter III by M. Jacolliott "Bible in India." "Every manuscript, every Sanscrit work that falls into their (Christian missionaries) hands is immediately consumed and consigned to flames. Needless to say that the choice of these gentlemen always falls from preference upon those of highest antiquity and whose authenticity may appear incontestable — — — This destructive

క్రైస్తవగ్రంథము వలననే కాన్పించుచున్నది. దానినికూడా అడుగు
గీతకింద చూడుడు. అట్లే కొన్ని మహమ్మదీయులు, కొన్నిబౌద్ధులు
నసింపజేసిరి. ఐనప్పటికి మనపూర్వులు ముద్గ్రాము రాక మునుపటి
నుండి కొన్నిగ్రంథములను తాళపత్రములపై వ్రాసి బాగ్రితచేసిరి.
అట్టితాళపత్రగ్రంథము లిప్పటికి ననేకకొట్లు మనదేశమున కాన్పిం
చుచున్నవి.

పైనుదహరించిన రామాయణకర్తలలో, వసిష్ఠమహర్షి, నారద
మహర్షి, అగస్త్యమహర్షి, భరద్వాజమహర్షి, మొదలగు మహర్షు
లును, హనుమ, సుగ్రీవ, విభీషణాదులగు రాములువారి సహచరు
లును రామాయణకథ స్వానుభవముచేత తెలిసి వ్రాసినవారును,
క్రీస్తుకు పూర్వ మనేక శతసంవత్సరములక్రింద నుండినవారగుటచే,
రామాయణకథ క్రీ.పి. 700 సంవత్సరము లప్పుడు వ్రాయబడినను
వాద మంతమాత్రమును విశ్వసింపతగినది కాదనియు శుభ్రచేయుచున్నది.
ఇంతేకాక రామకథ, భాంతదేశమునకు చెందిన నిజమైన కథయే
యని వేనోళ్ళచాటి చెప్పచున్నది. హనుమద్విభీషణాది రామాయణ
ముల నెవరో వ్రాసి వారి పేర్లు పెట్టియుండు రని యవ్యక్త తెవ్వలైన
నందులేమో. ఒకరుకప్పించి గ్రంథములరచించి, మరియొకరు వ్రాసి
రనుట మూఱులు చేయుదురుగాని విద్వాంసులుచేయువనికాదు. హను
మంతుడు తాను రచించిన రామాయణమును రాతిపలకపై
చెక్కించెననియు, ఆ పలకయొక్క చిన్నముక్క యొకటియొక పల్లె
వాని కొకచో దొంగగా భోజరాజునకు తెలిసి దాని తెప్పించి దాని
యందు కనుబడిన యొకశ్లోకపాదభాగమైన “అహిఖలువిషమః పురా
కృతానాం భవతిహిజంతుషు కిర్మణావిహితః” అను దాని భోజరాజు
సభాపండితులు, తలపై విధముగా పూజ చేసినవాటిలోని కాళిదాసు
పూరించిన “శివశిరిసిరారిసి.” యను శ్లోకము నంద రంగీకరించిరి.
కాబట్టి ఆరామాయణములు వానివారువ్రాసిన వేగానియనుస్థులు
వ్రాసినవి కావు.

mania — — — — — for two centuries has this stupid and
barbarous destruction continued— — — — —

(16) రామాయణకథ క్షీ. పూ॥ అనేక శతసంవత్సరముల క్రిందట వ్రాయబడినదని వ్రాసిన పబంధములనుండి యనేక పురాతన ప్రమాణములు కాన్పించుచున్నవి. అందు కొన్నిటిమాత్రమింక దిద్ద చూపబడును.

(2) శ్రీ. పూ. 4938 సావర్కరముల క్రిందట వాయబడిన “తిరుప్పావై” అనేది ద్రావిడపద్యప్రబంధమున నొకనో, నిద్రమత్తులోనుండిని యెగరిని వదిలియొకడు తెలుగుండర్భమున “యమునినోటిలో బడిన కుంభకన్ధమునకుటడిపోయి ని శీమన్తిదను నీకు యిచ్చిపోయెనా?” అనియు

(h) “చూడదగిన లంకాధిపతిని కోపముచే సంహరించిన (శ్రీరామమూర్తిని) మనస్సున కిచ్చమైనవిధమున స్తోత్రగానము చేయుచున్న నీవు నోరు తెరువవా?” అనియు (c) కీ.పూ॥ 5020 సం. నాటి ద్రావిడ వేదమునః—“మీణమునందలి లంకాపల్లవామునంతయు నగ్నికాహారముగానిర్పిత శ్రీరామల శ్రీపాదములతోపడి దానిని పొందితివా?” అనియు ఇట్టివిధ నెన్నియోయున్నవి గీతకొంత చూడుడు.

(a) ఈ ప్రక్రియ వాణిజ్యపరమైనది, తోడ్పాటు (10 పాళ్లు)

(b) చివరికి 'తెల్లకొండ' మానేస్తున్నామని ప్రకటించారు. మనస్సు విచారించి చూడండి.

(c) கீழ்க்கண்டவற்றை யுட்பட்டவர்களுக்கு எந்த யாவற்றைப் பற்றி உறுதிப்படுத்த வேண்டும்?

(24 மார்ச் 14 அன்று 3 மணி)

ఇంక నట్టి ప్రమాదము లీక్రొవిన వేదమున 2 వది 44 తది 8-9-10 వా.శ్లో.
2 వది 7 తది 10 వా ముఖము ననేక స్థలముల కాల్పించును.

పై (a) (b) లున్న గ్రంథకర్త కలియగల 98 సం||వరకామ సం|| కర్తా
టక మాసం జననం.

(C) ద్రావిడ పేద కర్త-కలియుగం 44 దిన ప్రమాది సం॥ నైఋతి శుద్ధపూన జననం.

గ్రంథరచన: కలియుగం 16 సంచిక ఇప్పుడు కలియుగం, 5087

పై యిద్దరి జననకాలాదులు, వదగల, తెంగల గుడుపరంపరాప్రభావ, ఆచార్య
మూలముకావలసి, దివ్యనూరి చరిత్రాదులయ్యాదుడు.

(d) శ్రీ పూ॥ బహుకాలము క్రిందట ద్రావిడ దేశమునందు జగత్ప్రసిద్ధిగొందిన “కంబా” అనేది ద్వితీతరకవి సార్వభౌముడు “కంబరామాయణమునది యప్పు ద్రావిడ పద్యకావ్యమును రచించె- ఆ గంధము ముద్రణము చేయబడి ద్రావిడ దేశమునందలి, పట్టణములందును, పల్లెలందును హిందూమత శ్రీ పురుషాదులందఱును చదువుటయేగాక, ద్రావిడ దేశపు క్రైస్తవులును, నొక తెగ మహ్మదీయులను కూడా నత్యంత శారవముగ, చదువుచుందురు- ఒక వ్వుడు తంజావూరు జిల్లాలయిడి బెడవాడకువచ్చి, నాయొద్ద తేనుగు చదువుకున్న, పాణాకులస్థుడును క్రైస్తవమతభోధకుడైన బి. యే. పలుమారు కంబరామాయణమునుండి ద్రావిడపద్యముల చదువుచు, రాములవారి యొక్కయు, సీతయొక్కయు నిరుపమాన సద్గుణ సంపత్తిని బహువిధముల కొనియాడుచు, ప్రతిమతస్థులును, మతభేదములను పాటించక, వారినత్రవర్తననుకరించినచో నిహపరసాధన యనియు, భారతదేశమున కత్యంతకీర్తితెచ్చిన హిందూదేశరాజవంశస్థులనియు, కంబరామాయణము చదువరిగిన యుత్తమగంధమనియు తరుచుగా కొనియాడుచుండెడివారు- ద్రావిడదేశస్థుడైన యొకమహ్మదీయ విద్యార్థి బెడవాడ వివర్ హైస్కూలులో నాయొద్దచదువు కొనుచు, రామాయణ కథను చక్కగా తెప్పచు, తనతోడిహిందూ బాలుర నానందపరచుచు, తమదేశములో నొక తెగమహ్మదీయులలో శ్రీ పురుషాదులు ప్రతినిత్యమును కంబరామాయణమును చదువని పాఠాండరనియు, విశేషగౌరవముతో చెప్పుచుండెడివాడు! ఇట్టి ప్రసిద్ధ ద్రావిడగంధమును రచించిన కంబకవీశ్వరుడు క్రైస్తుకు పూర్వము బహుకాలముక్రింద రామాయణమును వ్రాసియుండుటచే, రామాయణ కథ శ్రీ పే 700 సంవత్సరములకు వాయబడెననువాదము, నిరాధారమును, యెంతమాత్రమును నమ్మతగనికనినది, పైద్రావిడగంధప్రమాణములు ఋజువుచేయుచున్నవి-

(17) రాములవారు భారతదేశరాజులగు రఘుకులము వారై సంమలకును రామాయణ మీదేశచరిత్రయైనందులకును శ్రుతిస్మృతి ల్యాది ప్రమాణములు.

(a) రామతాపస్య పరిషత్తునుండి ప్రమాణము:—
 “చిన్మయేస్మిన్మ హవిషా తేజశరథహరా । ఘోరః కులేఖలంరాతి
 రాజతయో మహీస్థిః” ఇందువలన రఘుకులమున దశరథునకు
 రాములవారుద్యవించినట్లు స్పష్టము. మొదటిసటి కొడుకనుట
 ఘోరాబద్ధమును రామదూషణము.

(b) మరియొక ప్రతిష్ఠామాణము:— “రాక్షసేనమణిగా
 యాంతి స్వోదేకతో ౭ ధనా । రామనామ భవిభ్యాతిమభిరాసేనా
 వాపునః॥ ఇందుచే, రాక్షసులనురాములవారిచే మరణమును రాముల
 వారికి లోకమున పితృభిక్షకులము నిజితమగుచున్నది.

(c) మఱపు:— “మహన్న శాంతమనాః సత్యసంధోజితేం
 ద్రియః ధర్మజ్ఞోనయసారజ్ఞో రాజాదశరథోజయీ” ఇందువలన
 రాములవారి తిండియైనట్టియు, సద్గుణసంపత్తి కలిగినట్టియు దశరథ
 మహారాజ భారతి దేశపురాజేగాని, బి. యేగాదు కేవలమూహ్యమైన
 పరియాలోని “మిటర్మిక్తి” రాక్షస “దుష్టత్వము”ను దశధమహారాజుగా
 కల్పన చేసినారను మాటనమ్మరిగినదికానని ఋజువగుచున్నది.
 పునుపు శ్రీ పూజాచామగాన, రాములవారుగాని, దశరథుడుగాని,
 శ్రీ వె॥ 700 సం॥ 10 కల్పవచనబుద్ధివల్లుచెప్పట యనత్యమేగాని
 సత్యమెంతమాత్రమును శాదని స్పష్టమగుచున్నది.

(d) మరియొక ప్రమాణము:—శ్లో॥ ఇందీవరదశిశ్యామీపుం
 వరిక నిభక్షిణః । శృతికోదండ తూణీం రామ ఏవగత్కిమి॥ సుందర
 పురుషుండును, పద్మముల నింటికన్నులుగలవాడును, శనుర్భాణ
 భారియనగు రాముడేనాగతి యనుటచే! రాములవారి శిష్యుడేశపు
 ఘోరాదనియు, భారతి దేశయోధుడును, దుర్బలులకు నిర్మలదనియు
 పూర్వభారతీయుల నమ్మకము.

(18) శ్రీరామకథ, మిగుల పూర్వపుడైన ఋగ్వేదశాత్రునుండి
 కూడా ప్రమాణము కాన్పించు పూర్వము బహుభూతమైనద
 నియు, మిక్కిలి ప్రాముఖ్యమైనదనియు, ప్రసిద్ధప్రాశస్త్యపండితుల
 యొక్కయు, ప్రసిద్ధస్థాండవ పండితుల యొక్కయు, కొన్నియభి
 ప్రాయముల ముందీశ్రీంద కాన్పించెద-

(a) మాక్సుమిలగుగారు:—ఋగ్వేదము క్రీ॥ పూ॥ 1200 సం॥ క్రిందిదనియు, లోకచరిత్రమును, హిందూదేశచరిత్రమును తెల్పుననియు—

(b) కోల్బ్రూకుగారు:—వేదకాలపు పంచాంగము క్రీ॥ పూ॥ 11 వ శతాబ్దము నాటిదనియు, మొదట వేదికీర్తనలంతకు వేయి సంవత్సరములకు పూర్వపువనియు—

(c) ఋగ్వేదము వాంగ్మథాపలోనికి తట్టుమాచేసిన, క్రిశ్టి గారు:—ఋగ్వేదము నాలుగు వేదములలో బహుపురాతనమైనదని, అత్యంత ముఖ్యమైనదని, అదియార్యులచే చెప్పబడిన మొదటి గ్రంథమనియు

(d) సర్ - విలియమ్, జోన్సుగారు:—ఋగ్వేదము, క్రీ॥ పూ॥ 2000 సం॥ పూర్వపుదని.

(e) ప్రొఫెసర్ - వెబర్ గారు:—ఋగ్వేదసంహితము యొక్క పురాతన భాగములకు బట్టి, హిందూజాతివారు, హిందూదేశపు వామిష్టభాగమందును, సంజాయి కీర్తనచరిత్రలందును నివసించినట్లును, పరిలోని యంతఃకలహములను దక్షిణమునకు వ్యాపించిన తరువాత పురాతన రామాయణ యుద్ధములు జరిగినట్లునని—

(f) డాక్టరు - ఎల్ - ఏ. వానెల్ గారు:—క్రీ॥ పూ॥ 2780 సం॥ వ, నాగరికీకపురాతన నాద్యులనుండి, ఈపురాతనములకు వ్యాపించునని, అది ఈపురాతనముండి మొదట్లోలుడేరి లేవనియు, అంతా ద్వీప సాధుత్వాలలో నొకస్థానమును హిందూవులు క్రీ॥ పూ॥ 680 సం॥ వ, నేర్పించిననియు, సంక మరకొన్నిహంశములును, చరిత్ర యొక్క నిర్వివాదా శక్తిమైనట్లు, గర్భగా నొక్క "ఈపురాతననాగరికత" యనుగ్రంథముమీను.

(g) డి - ఎమ్. గార్బూ. డి. డి - ఎల్ - ఎల్ డిగారు:—ఋగ్వేద కాలము క్రీ॥ పూ॥ 1600-1000 ననియు— ఇశ్రేయకొందరు కేవలయావృత్త వాసినట్టిగాని తగినపురాతన గ్రంథవృత్తాంతములుగాని, కిగోళిశాస్త్ర పరిశ్రమచేసే ఇప్పినకాలపరిమితిగా కనుపడుటలేదు.

(h) లోకమాన్య బాలగంగాధరి తిలక్ గారు:—వీరు సంస్కృ

తమునందును వేదశాస్త్రములయందును, ముఖ్యముగా ఖగోళ శాస్త్రమునందును విశేషపరిశ్రమచేసి, మాకుప్యమిల్లదుగారి విశేషగౌరవమునకు సాక్షులగుటయేగాక, నక్షత్రశాస్త్ర పరిశ్రమచేసిన ప్రొఫెసర్, బెంట్లీగారును కొన్నివిషయములలో వీరితోనేకలించిరి. ఈ లిల్లగారు ఖగోళశాస్త్రపరిశ్రమచేసి “ఆర్యుల ఉత్తరధృవనివాసము” “వేదకాలస్థియము” అనురెండు సచిత్ర ఖగోళపఠములతోకూడ ప్రచురిచియున్నారు వీరు సప్రమాణములచూపి చెప్పిన కొన్ని కొద్ది విషయములు మాత్రమికొంద కాన్పించబడును. ఆవెవ్వియనః—

గ్రీకులు, పారశీకులు, ఆర్యులు క్రీ. పూ. 6000—4000 సంవత్సరములనాటి పునర్వసు యుగమునకలిసియుండిరి. క్రీ. పూ. 400—2500 సం. పరికుండిన మృగశీర్షాయుగమునవారు చీలిపోయిరినియు, అప్పటి, తత్పూర్వయుగపు పంచాంగములను హిందూర్యులు మాత్రము తమ వాక్యేటికలందు భద్ర. రచిరినియు, క్రీ. పూ. 2500—1400 వరకు మూలములగు “కృత్తికాయుగ” మనియు, ఈ యుగమునందే “తైత్తిరీయసంహిత” పెక్కుబ్రాహ్మణములు జెలుదేరినవనియు; ఈ యుగమునందే భారతీయులకు, చీనావారికి సంయోగము కలుగుటయు, నున నక్షత్రశాస్త్రపద్ధతిని, చీనావారు నేర్చుకొటయు కలిగిననియు; మనసిద్ధాంతము, కేవలశిష్యాధ్యములవైగాక, వేదములందుగాన్పించు కాలసూచికములగు ప్రమాణవాక్యములపై ఆధారపడియున్నందున “మాకుప్యమిల్లదు మొదలగువారి శిష్టశాస్త్రజ్ఞుల పద్ధతికంటె, వేయిమడుగులు బలవత్తర వైనదనుట కెంతమాత్రమును సందేహము లేదనియు; ఇప్పటి ఖగోళశాస్త్రవేత్తలు యంతసహాయముచే, జనుసూక్ష్మమైన “విభువన్” చలనము సంవత్సరమునకు 50 శేకండ్లని కనిపెట్టిరినియు, గ్రీకులు 30 శేకండ్లనిరినియు, పూర్వపు హిందూశాస్త్రవేత్తలు నీనికలి సంవత్సరమునకు 54 శేకండ్లని యంత్రసహాయము లేకనే యంతసరిగా యెట్లు కనిపెట్టగలిగిరోయని “ప్రోఫెసర్, బెంట్లీగారాశ్చర్యపరిచినియు చెప్పుచు, ఖగోళమునందలిగ్రహముల సంచారిమువలన వేదకాలమును నిర్ణయించుట యుక్తమనియు

భూమధ్యరేఖయ రేఖాక్రమము కలయుచుండు “విభువన్” నక్షత్రములా “విభువన్” పుచ్చుచుండును.

వేదకాలమువృత్తి 6000 సంవత్సరములకు తక్కువకాదనియు, క్రీ. పూ॥ 6240 సం॥ వరకు పోవుననియు. ఈరీతి పరిశోధనలు చేసిన కొలదిని వేదకాలము ముందుకు బహుశానే యుండుననియు, అందుచేతనే, వేదమనాటయని మనవారని యిటు, మృగశిరసక్షత్ర చలనమునుబట్టి వేదకాలము క్రీ. పూ॥ 4000 సం॥ తక్కువకాదనియు ఇది ప్రాశాస్త్రీయపండితయభిప్రాయమునకు కొంతవరకు సరిపోవుచున్నందున ప్రస్తుతిము తమనకు తచచ్చ మృగశీర్షవద్ద నిలిపితిమసిరి.

రామాయణ కథ ఋగ్వేదమునందున్నందులకు
ఋగ్వేద ప్రమాణము.

ఇంతవరకు వైనచూపిన ప్రాశాస్త్రీయ పండితాభిప్రాయమును బట్టియు తిలకగారు శాస్త్రవర్తిశమచే చూపిన ప్రమాణమునుబట్టియు ఋగ్వేదకాలమున క్రిస్తుకు పూర్వమనేక శతసంవత్సరములక్రిందటి దేయని స్పష్టమైనది. అందు తిలకగారు ఖగోళశాస్త్రవద్ధతిని సప్రమాణముగాను, సహేతుకముగాను ఋజువులుచూపి చెప్పిరికాబట్టి వారుచెప్పిన ఋగ్వేదకాలము అన్నిటికంటె బలవత్తరమైన ప్రమాణమని నమ్మకలిప్పదు. ఈ ప్రమాణము చే ఋగ్వేదకాలము క్రీ. పూ॥ 4000 సం॥ పూర్వమని స్పష్టమైనది. రామాయణకథ క్రీ. పూ॥ 4000 సం॥ పూర్వపు ఋగ్వేదమునందున్నందులకు యీక్రింది ఋగ్వేద శ్రుతిప్రమాణమున్ను, అందులకు నిరుక్తమునుండియు కాన్పించబడు ప్రమాణమున్ను చూచుప్రతివారున్ను, రామాయణకథ క్రీ. పూ॥ 700 సంవత్సరము-తరువాత వాయుబడెననడివాదము సర్వాభ్యుదయము, మంత్రవారమును నమ్మకూడదనియు, చెప్పకమానం.

(19) ఋగ్వేదము-7వ-అష్టకం-5వ-అధ్యాయం-51వ-శ్లో-శివబుక్కు-

ఋగ్వేదశ్రుతిః—“భద్రోభద్రాయా సచిమాన అగాత్స్వసా
రం జారోఅ భతిశ్చాత్ । స్తుప్తతైర్ద్యు భిరగ్నిర్వితిష్ఠ నృషిద్వి
ర్వర్తై రభిరామ మస్తాత్”

(2) ఇందుకు నిదు క్తమునందు:— “భద్రో=రామభద్రో ।
 భద్రయా= మంగళరూప యాసితయా । సచనూక=స్సంపద్యమాన ।
 అసమంతా ద్దాగ్రాత్=పితుర్నియోగ వశాదరణ్య-మగ్రాత్-వారః=
 పరభార హారాగ్రావణః-స్వసాః=మాతృవత్సూక్ష్మాం జగన్మాతరం
 సితా-వశ్యా-శ్యేత్య=అరణ్యగమనానంతరం సమీపే అగ్రతవాః
 అనంతః=సీతబంధనద్వారా రామజేష్ఠాశీతాయాంచాగ్నా ప్ర
 తిష్ఠాయాం విశ్వాసార్థ । మగ్నిఃతాంగృహీత్వా-రామం=రఘునాథం
 అభిముఖేనాస్తాత్=సుదేర్శభినివేశితవాః-

తలస్సుప్రశ్నేతై=సకలా ర్థహరిభిః-ద్యుభిః=కాంతిభిః ఋషిద్భిః,
 కమనీయీ భిర్వర్తైః=అకారపితృశ్చైవ-శిష్టైః=విశేషేణస్థితవాః

తస్యేపాసరా భవతి-తస్యోత్తరా భూయసీ-నిర్వచనాయ=సభవచ
 నాయ” — అనగా శ్రీరామచంద్రులు తల్లిచూర్ణించే, సీతతో నర
 ణ్యావాసమునకేగగా, తల్లివంటి జగన్మాతమైన సీతను, పరభార్యా
 వహరియైన రావణుడపహరించినందున, సేతుబంధనముచేసి, శ్రీరా
 ములు రావణుని సంహరించినమీదట- సీత యుగ్మి ప్రవేశమై తన
 పాలివ్రత్యమును వెల్లడిచేసిన మీదట రాములవారామెను పరిగ
 హించి యెల్లర దుఃఖమునుబాపి, శరీర కాంతిచే తేజరిల్లి, ఋషుల
 జయజయధ్వనులతో విలసిల్లెనని రామాయణకథ గూర్చుచు
 తనమైన ఋగ్వేదమునందు సంగ్రహముగా నుదహరింపబడియున్నది.

వేదాదిప్రమాణములచే రామాయణము సత్యమును
 శ్రీ పూ॥ దని ఋజువులు.

పైనచూపబడి, పూరాణాది ప్రమాణములవలనను, ద్రా విత్ గ్రంథ
 ప్రమాణముల వలనను, శ్రుతి స్మృతి, ఋగ్వేదాది ప్రమాణములవలన
 రామాయణము శ్రీ మె 706 సం॥ శ్రాయభిషేకము వాదము నర్హ

బద్ధమును, నమ్మకూడనిదనియు, అది క్రి. పూ. అనేక శతసం॥ కు పూర్వమే వ్రాయబడిన సత్యమైనచరిత్రయే యనియు, ఈశుద్ధదేశపు రేడుసిన్ కథనీదేసులువిని, దానిని రామాయణ కథగా యీ దేశము నకు చెందినట్లు కల్పించిరని వ్రాసిన వ్రాతలు శుద్ధబద్ధమనియు, వాల్మీకి మహర్షియే వ్రాసిన సత్యమైన గ్రంథమని, బహువిధవమాణములు చూసి ఋజువుచేయబడియె.

(20) ఇంతవరకు మొదటిరెండు విషయములు విమర్శింపబడె ఇక బి. య్యెగారు చెప్పినమరికొన్ని విషయముల సత్యసత్యములే మైయుండుననెడి మూడవ విషయమే ఇప్పుడు విమర్శింపబడును

అందొక టేనున:—

(a) మనువుచుండి దశరథుని వరకు సయోధ్యలో రాజ్యము చేసిన రాజులు 34 నియు, అందిద్దరి రాజ్యకాలము కలిపి దామాషా యిగా వచ్చిన కాలపరిమితిని 34 చేగుణించి, 15 లక్షల పైచిలుకువరకు సంవత్సరములు మొత్తం వచ్చెననియు, అయోధ్య అన్నిసంవత్సరముల క్రిందకట్టబడినట్లు చూపి. అందుచే రాములవారు హిందూ దేశపు రాజని యెవరునమ్ముదురనియు, మొదలగు సంగతుల బి. య్యెగారు వ్రాసిరి.

పైవిషయము నందలి యనందర్భమేమన:—రామాయణము నందలి 70 వ సర్గలో సీతావివాహకాలమున, వసిష్ఠమహర్షి యిత్వాకు వంశము నందుపుట్టిన వారినందరిని పేర్కొనెనేగాని, వారందరయోధ్యా పట్టణమున రాజ్యవసచేసి నారనిచెప్పియుండలేదు. అందు కొండకు మూతమే రాజులనిచెప్పబడియె. మనము కాళిదాసు కంటె గొప్పవండితులముకాము. ఆమహాకవి తాను వ్రాసినట్లు “రఘువంశ కావ్యమునందు “ఇత్వాకువంశవ్రథవః” అనిమొదలిడి, వైవస్వత మనువును, దీలీవుని, రఘుమహారాజును, అజమహారాజును, అలిసికి విదర్భాధీశ్వరుడగు, భోజనిచెల్లెలైన “ఇందుమతి” యనెడిభార్య యందు దశరథమహారాజనియు, కాన్పించెనేగాని, యెక్కువమందిని కాన్పించలేదు - ఇందునుబట్టి అయోధ్యరాజులు 6 గురును మూతమే

గాని 34 గురును రాజులేయని కాన్పించుటలేదు. కాబట్టి 34 గురును రాజ్యముచేసినవారే యనుకొని తమ రూపించినసంఖ్యను 34 చే గుణించగా యెక్కువసంఖ్య వచ్చెను గాన రాములవారు హిందూ దేశపురా జనుట సమ్మతకూడ దనిరి. ఇంతేకాక, యొక గ్రామము యొక్కగాని, పట్టణముయొక్కగాని, నిర్మాణకాల మెద్దియో నిశ్చయింపలేజే యనుకొందము. అంతమాత్రముచే ఆ గ్రామమున పుట్టినవా రా జేశస్థులే కా రనుట యెంత యుక్తమో బుద్ధిమంతులే ఆలోచింపవగును.

—* దశరథాదుల జీవితకాలచర్య *—

ఇతి దశరథాదుల పరిమితి, నమ్మ తగినదియా యని యందు రేమో! ఖగోళశాస్త్రవేత్తలు కాలమును యుగ భేదములుగ విభజించి యిప్పటివారి కంటె ఆ యా యుగముల జనుల మాయుర్ధాయకాల మును శక్తిసామర్థ్యాదులును చాల యెక్కువగ నుంచెనని చెప్పిరి. క్రీ. పూ. 4000 నం॥కిందట అనగా కొంచెమెంచుమించు మన కలియుగారంభ మందలి జనుల ఆయుర్ధాయకాలము సుమారు 1000 నం॥ అని తెలియుచున్నది. అందుచుబట్టి కూడా అంతకు పూర్వయుగముల వారంతకంటె యెక్కువ కాలమే జీవించియుండవలె. దీనిని కూడా నమ్మక, ఖగోళశాస్త్రజ్ఞానమున్ను లేనివారు రామాయణకావ్యము లోకులకు సీతారాముల జీవిత చరిత్రములనుండి యనేక నిరుపమానములైన నీతులను లోకమునందలి స్త్రీపురుషాదులు నేర్చుకొని యోగ్య ప్రవర్తనకలవారి గుటకును లోకమున కిట్టి మహాపకారము కలుగుట కును భావాలంకారము తెట్టిపూ మనస్సున పట్టుటకునుకూడారామాయణముకావ్యములవలె పలంకారాదులతో వ్రాసి రని మాత్రమే తెలుసుకొనవలె. ఇంకొక విషయము

(b) రాములవారు జన్మించక పూర్వమే వాల్మీకిమహర్షి రామచరిత్రనంతయు బహుకాలమునకు ముందుగా వ్రాసిరట. అట్లు

ప్రవాయుట సాధ్యమా? యని బహుమందికి సంశయముండును. ఇందులకు సమాధానమేమన

పూర్వకాలపు వేదనూక్తములందలి ఖగోళ శాస్త్రపరిశ్రమ ప్రాయబడిన పంచాంగములు కొన్నిటిని, ఆర్యసంఘము లొకరిమిదిమరియొకరు వీడిపోకమునుపు, గ్రీకులు, పారశీకులు కొన్నిటిని, తరువాత అలెగ్జాండరు పంజాబుపై దండయాత్ర చేసినప్పు డాతనితో వచ్చిన వండితులు, హిందూదేశపు ఆర్యులయొద్ద గ్రహించు పాశ్చాత్యదేశములలో వ్యాపింపజేసిన శాస్త్రములలో, ఖగోళశాస్త్రమును బట్టి, మనవారిసలెనే పాశ్చాత్యులును, ముందు రాజాజ్ఞయేడు, సూర్యచంద్ర గ్రహణము జేడిటన, యెన్నిఘడియలకు, యేవైపుగా పుట్టి యేవైపుగా విడుచునో, అవి జరుగకపూర్వము బహుకాలమునకు పూర్వమే చెప్పుచుండుట మనకు తెలిసినవిషయమే. అట్లే లోకచుక్కలెట్టివి, యేవైపుగా, యెప్పుడుపుట్టి యెట్లుస్తమించునో మనవారు చెప్పగలిగినట్లే పాశ్చాత్యులుకూడా అవి పుట్టకపూర్వము కొంత కాలమునకు ముందే చెప్పనేర్చిరి.

ఈ ఖగోళశాస్త్రపరిశ్రమ నింక యెక్కువగాచేసి, మనపూర్వ ఋషులలో భరద్వాజులు, భృగుమహర్షి, శుక్రాచార్యులు మొదలగు వారు కొందరద్భుతమైన నాడీగ్రంథముల రచించిరి. అందు భరద్వాజనాడి, భృగుశుక్రనాడి, యిప్పటికిని తాటియాకుల సంపుటములలో ప్రాయబడినవి కడలూరునందొక వైష్ణవునియొద్ద మొదటి నాడీగ్రంథమును, జగ్గయ్యపేటలో నొకవైదుకలయొద్ద రెండవ నాడీగ్రంథమును, ద్రాక్షదేశముతో నొక మొదలొనియొద్ద నొక ద్రావిడ నాడీగ్రంథమునున్నవి. వీటినుండి నాన్నేహితులు కొందరు తమతాత కముల ప్రాయించి తెప్పించుకొనిరి. నాలుగువేల సంవత్సరముల క్రింద వ్రాయబడిన యీ గ్రంథములలో నిప్పటివారి జీవచరిత్రలు యధార్థముగా ప్రాయబడియుండుట యత్యాశ్చర్యకరము. బెజవాడ మిషన్ పాఠశాలలో బహుశహా బి. య్యేగార్కికూడా ఉపాధ్యాయులుగా ఉండి, తరువాత వీరి డరుపనిచేసిన మాడభూషి వెంకటాచార్యుల

వారిని గూర్చి “విష్ణుభక్త కులోజ్జితః వైష్ణవాచార భాగ్యవాన్, నదీమాతృక దేశేషుకుగ్రామే మాతృగేహగేజన సంచమితి ప్రామాణ్యం” అనియు, “బాలకానాంసు శిక్షకః తస్మాద్విసర్జమానేన, న్యాయస్థానేపథావహం” అనియు, ఆయనకుమార్తెలలో నొక చిన్నదాని గూర్చి, అవరేశోభపీత్యాధ్వీ మాంగత్యేనమరిష్యతి” అని పెండ్లి అయినతరువాత చనిపోవుననియు, భారద్వాజ నాడినుండి తెప్పించిన వారి జాతక విషయములన్నియు సత్యముగానుండెను ఇట్లే యితర నాడీ గ్రంథములనుండి వ్రాయించి తెచ్చుకున్నవారి జాతకముల సంగతిచూచినవారందలి సత్యమైన కాశ్చర్యపడక మానరు. ఈ నాడీ గ్రంథముల యదార్థమును జాగ్రత్తగా పరిశీలించి, వాటియందు నమ్మకము కుదిరి పాశ్చాత్యులు కొందరు ముఖ్యముగా జర్మనుదేశస్థులు కొన్ని నాడీగ్రంథముల మన దేశస్థులయొద్ద సంపాదించి తీసుకొని వెళ్ళినట్లు తెలియుచున్నది.

—* నాడీ గ్రంథముల సత్యమునుగూర్చి *

ఇట్లుభవిష్యత్పురాణమను గ్రంథము సుమారు 4000సం॥ క్రింద వ్రాయబడి, బొంబాయిలోని వెంకటేశ్వర ముద్రాక్షరశాల యందు 1832 సం॥న అనగా 104 సం॥ ముద్రింపబడిన దానిలో సిప్పటి సంగతులనేకములు వ్రాయుటలో యిప్పుడు సుమారుపదిమూడు సంవత్సరముల వయస్సుగల గాలభీగారినిగూర్చి వ్రాయబడియుండుట తాశ్చర్యకరము. విశ్వోర్యా-విద్వరుగార్లు కాన్పించును.

ఈ విధమైన ఖగోళశాస్త్ర పరిశ్రమచలననే నాల్గొక మహారిశ్రీరాములవారి జీవిత చరిత్రను ఆయన పుట్టుటకు పూర్వమే వ్రాయగలిగెననుటకు సందేహముండదు. ఆరామాయణమునందు విశదీకరించిన జన్మకాలమునుబట్టియు “హోరానువర్తనము” “కాలవకాశిక” యనెడి గ్రంథములలో వ్రాయబడిన రాములవారి జాతక చక్రములను, అందు చెప్పబడిన ఆయని జీవితమును గూర్చియు మిగుల సంగ

గ్రహముగ నీక్రిందిగీత క్రింద్రాసి కాన్పించబడియె. అతియెటన.

		మే. పు. మి.			
మీ.	శు	ర 3			
	౧౨	బు 2			
	కే ౨	రాశి చక్రము		లచ ర	
				గు x	
క					
మ	మ 3			రా ౨	
ధ					

శ		శే	ప
శు			
	అంశ చక్రము.		చం
			గు
	రా	బు	

పు. మే. క.

స్వస్తి శ్రీ వైవస్వత మన్వంతరే - శ్రీతాయాం - విశంబినామ సంవత్సర
 మేషమాసే - చైత్రశుభ విధవాసే - పునర్వసునక్షత్రే - మధ్యాహ్న - కర్కటక
 లగ్న పంచగ్రహ పూర్వంగ తేషు క్రీరామ జననం - ఇందుగురుదిశాశేషం 4 నం॥
 శనిలో బుధాంతరం - స్వతీయాధిపతి యగుటచే, 8 వ నం॥ న' చైత్ర శు x నాడు
 వనయనము - తరువాత క్లిష్టాశిషం - చైత్ర శు ర వతకు 12 నం॥ కాలమయోధ్యా
 వానము - ఆ నం॥ శు x బుధదశలో - బుధభుక్తియందు వ్యయాధిపత్యతోషముచే
 వనవాసారంభము - శనిభుక్తివరకు చిత్రకుటినినానం - 14 నం॥ మ-బుధదశలో
 అంగీరస నం॥ చైత్ర శు ర నీతాపహరణం - శ్రీముఖ స ॥ చైత్ర 3 నీతాలాభం -
 x నాడు భరణ్యాజాశ్రమ ప్రవేశము - షష్టి నాడ మోధ్యచేరుట - మరునాడు
 నవమి నిపుష్యనక్షత్రమున క్రీరామ చట్టాభిషేకమహోత్సవము - ఇంక విపులముగ
 ప్రమాణపచనములతోనున్న దాని పై విధముగ సంగ్రహించబడి.

రవి - కజ - గురు - శుక్ర. శనులుచ్చయందుంటచే - పంచాచ్చలోకనా
 యుక్త - అనియు జ్ఞా॥ నూత్యేస్వోచ్చగతే జాతిస్సేనా పత్యమవాప్నుయాత్ ।
 భామేస్వోచ్చగతే జాతోధనేరాజాభివృద్ధి - గురోస్వోచ్చగతే జాలోధనరాజ్యాధి
 పోభవేత్ - శుక్రస్వోచ్చగతే జాలోరాజ్యాధి పసమోభవేత్ । మహిరాజాత్యలు
 దృఢసోమ్యదో విసతః స్వబంధుసన్ధానసృద్ధి నేకశ్చ - రవిబుధయోగఫలం.

శనిషయమే వాల్మీకి రామాయణము కాలకాండ 18 సర్గలో:-
 శ్లో॥ నక్షత్రేషు దైవత్వేస్వోచ్చసంస్థేషు పంచను - గృహేషు కర్కటేలగ్న
 బాక్యతామిందునానహ॥ ద్రోవ్యమాసేజగన్నాథం సర్వలోకనమస్కృమ్ । కాసల్యా
 జ్ఞయదాహం సర్వలక్షణసంయుతమ్॥

—* లక్ష్యణ భరత శత్రుఘ్నులు, కల్పింపబడినవారు కారు *—

(20) భారతకథయందలి ధర్మరాజు, భీమ, నకులసహదేవులు నిజమగు మనుష్యులుగాక, కల్పింపబడిన మనుష్యులైనట్లే, రామాయణమునందలి లక్ష్యణ, భరత శత్రుఘ్నులకూడా కల్పింపబడిన యబద్ధపు మనుష్యులేగాని, నిజమైన మనుష్యులుకారనియు, న్యూ బియా జేవాలయములోని రేమిసెన్ పెద్దవిగ్రహములు రెండొక చోటను, మరి రెండింకొక చోటను చెక్కబడియున్నవాటిలోని మొదటి రెండును రామలక్ష్యణులనియు, మరియొక రెండును భరతశత్రుఘ్నులనియు, వారు రాములవారి తమ్ములనియు భారతీయులబద్ధపు కల్పన చేసినది, బి-య్యేగారు వ్రాసిరి.

వీరిట్లు వ్రాసినందులకు పూర్వగంధ ప్రమాణములుగాని, చరిత్రా ప్రమాణములుగాని యేమాత్రమును చూపియుండలేదు, రేమిసెన్ నకు షోదరులులేనందున, రాములవారికికూడ షోదరులు లేరని చెప్పినగాని, రాములవారు, రేమిసెన్ నడివాడన నిలుపజాలదని, యూహించివ్రాసిరేగాని అదియెంతమాత్రమును సత్యముకాదని చదువరులకు తోచకమానదు. ఇట్లే రేమిసెన్ కుండిన ముగ్గుభార్యలను దళరథుని, భార్యలనియు, రాములవారి తల్లులని యబద్ధమును వ్రాసినట్లు పొరబాటుగ వ్రాసిరి. దానియభిప్రాయము, వాకు ఆయన తల్లులుగారనియు భార్యలేయని యనుటయే. ఇట్టిది ఘోర పాపముకింద సరిక్రమించెడి యభిప్రాయమగును. ధర్మరాజుడులు కల్పితమనుష్యులుకారనియు, నిజమైన భారతయోధులనియు, భారత భాగవతాదులయందును, అష్టాదశ మహాపురాణములయందు వారిని గురించి చెప్పబడిన చరిత్రయంతయు, అబద్ధమును, బి-య్యేగారి యూహామిట్టకు మాత్రమేనిజమునా? పాండవులజ్ఞాతవాసమునందు మారుపేర్తోనుండి, ధర్మరాజు కంకుభోటు అనెడినామాంతరముతో నుండగా, ఆయన పేర “కంకిపాడు” అను గ్రామమిప్పటికినుండుటయు, ధర్మరాజు గండకినదియొద్దనుండి, భీమునిచే సాలగ్రామశిలదెప్పించి, మంగళగిరి దేవాలయనిర్మాణ మాయన చేసినదిగా మంగళగిరి, స్థల

పురాణమునందు చెప్పబడియుండుటయు, భీమునిపేర, భీమేశ్వరము, భీమవరిం, భీమనది మొదలగు నింకననేక ప్రసిద్ధులము లేర్పడియుండుటయు; నకులునిపేర “నెక్కలమును” గామనిర్మాణముగుటయు, వారు చేసిన యనేక యుద్ధములను గూర్చి పూర్వ గ్రంథములనేకములతో వివరించియున్న ప్రమాణములన్నియుబద్ధమును, యేపూర్వ గ్రంథాధారమును లేక, కేవలయూహపై యేదోకారణము మనస్సులోనుంచుకొని, బి-య్యేగారుచేసిన కల్పనయొక్కట నిజమనినచో తెలిసినవారు నవ్వకుందురా? ఈవిధముగానే లక్ష్మణ, భరతశత్రుఘ్నుల జన్మ కాలములను గూర్చియు, వారుచేసిన యద్భుతకృత్యములనుగూర్చియు పూర్వ ఋషిప్రోక్తములైన యనేక రామాయణ గ్రంథములందును, పురాణాదులయందును, చెప్పబడిన విషయములన్నియు నబద్ధమును బి-య్యేగారివి కేవలకల్పితములుననుట యబద్ధము కాకుండునా? భరత లక్ష్మణాదుల జన్మనక్షత్రలగ్నాదులుకూడా స్పష్టముగా నీక్రింది విధమున వివరింపబడియుండె:—“శ్లో” పుష్కళాతస్తు భరతా మీనలగ్నే ప్రసన్నధీః అనియు । సార్పేభాతేతు సామిత్రి, కుభీరేఽభ్యుతేరవా” అనగా, ప్రసన్నుడుగు బుద్ధిగలభరతుడు మీనలగ్నము లో పుష్కళక్షత్రములో గూడిన తిథియందును, లక్ష్మణశత్రుఘ్నులు కర్కటకలగ్నములో సూర్యుడుచ్చయందుండగా, ఆశ్లేషానక్షత్రము లోగూడిన తిథియందును జన్మించిరినిస్పష్టముగా చెప్పబడిన ప్రమాణములబద్ధమును, యేప్రమాణములు కానరాని, బి-య్యేగారికల్పన నిజమనుటహాస్యాస్పదము కాదా!

— * లక్ష్మణాదులు కల్పిత మనుజులనుట యనత్యము *—

ఇంతేగాక హిందూ దేశము నందిప్పటికిననేక వేల దేవాలయములలో, రామ, లక్ష్మణ, భరత, శత్రుఘ్ను, సీతా విగ్రహములను ప్రతిష్ఠలుచేయించి యనేకకోట జనులు ప్రతినిత్యము పూజలు చేయించుచు, నిత్యమును దర్శించి ఎచ్చున్నారు గదా? అందనేకులు చతుశ్చాస్త్రవండితులును, అంగభాషాదుల యందు పేరుమోగి అన్యమత గ్రంథములను కూడా విశేషము వరించి, గొప్ప గొప్ప యుద్ధోగములుచేసి, ఫింఛమ పుచ్చుకున్న వసిద్ధులుకూడా బహుదూ

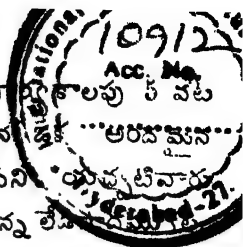
ర ప్రయాణము చేసి భద్రాది మొదలగు ప్రదేశమునందలి యనాది స్థలములందలి దేవాలయములలోని రామ, లక్ష్మణ, సీతా విగ్రహముల సేవించి, సహస్రనామ పూజలంజేయించుచున్నారగువా? వీరందఱును తెలివిహీనులును బి. య్యేగార్గొరు మాత్రమే యఖండ తెలివిగలవారేమో? పూర్వకాలము నందే జనక చక్రవర్తి, సీతా వివాహ కాలమున, ఊర్మిళ, మాండవి, శ్రుతకీర్తి, యనది తనయలకు ముగ్గురు రాజకన్యకలన, బద్ధపు, కల్పిత మనుష్యులైన, భరత, లక్ష్మణ, శత్రుఘ్నులకిచ్చి వివాహము చేయునంతటి బుద్ధి హీనుడను బి. య్యేగార్గొనాటి కంతకంటె తెలివిగలవారేమో? ఇట్టి వ్రాత లసత్యములని విద్యావంతులనక మానరు. భరత, లక్ష్మణ, శత్రుఘ్నులు, శ్రీరాములవారి సోదరులును నిజమైన మనుష్యులే యని యనేక, ఋషిప్రకములైన రామాయణములు చాటి చెప్పుచున్నవి గాన, బి. య్యేగార్గొ వ్రాతలసత్యములే గాని యెంతమాత్రమును నిజములుకావు

(21) వాల్మీకి రామాయణ కర్తకు భూగోళ విషయముగాని, చరిత్రా విషయముగాని తెలియననియు, యేలయన. లంకాపట్టణమునకు రాములవారు వెళ్ళుచున్నప్పుడు మార్గమధ్యమునందుండిన బహుప్రసిద్ధమైన కాశీపట్టణము, సంగతి చెప్పలేదనియు, కొన్ని నదులును, యెడారులును, యిప్పుడున్న విధమున నుండలేదనియు కారణముల గానించిరి. ఇందులకు సమాధానమేమనః— శ్రీరాములవాడు 14 సం॥ అరణ్యవాసము చేసినచెప్పదనని, తనతండ్రికి మొదటవార్గత్తముచేసెనుగాన, పట్టణములలోఁకి ప్రవేశింపరు. కాశీపట్టణములోని, కాయన వెళ్ళనందున, అపట్టణమును ఆయన మార్గమధ్యమానందున్నను దాని పేర్కొనక విడువబడెను. తక్కిన విషయములు, “చార్లెస్-జాన్సెన్” అనెడి, భూగోళ శాస్త్రవేత్తవానిన, యీక్రింది విషయమును చదివినచో, బి. య్యేగార్గొ సందేహ, నివృత్తికాగలదు. అదేమనః— క్రీ॥ పూ॥ సుమారు 500 సం॥ క్రిందట, డెరయన్, అనెడి పారశీకేశపురాజు సింధునదీ ప్రాంతముల నాక్రమించెననియు, క్రీ॥పూ॥ 326-వసం॥న అలెగ్జాండరు దండెత్తినపుడు, పారశీకమునకు,

హిందూ దేశమునకును సింధునదియే సరిహద్దనియు, అప్పుడు సింధు సంజాబు దేశమునకు, హిందూరాజుల పరిపాలనలో నుండెననియు, అప్పటి నులవారములిప్పుడు మారిపోయియుండెననియు కాన్పించెను. ఇట్టిసీతులు సహజములేగాన, క్రీ॥పూ॥ 4000 సం॥ నాడు రామాయణ కథాకాలమునకును, యిప్పటికిని, దేశమునందెన్నియో మార్పులు తప్పక కలుగును. అయినను రామాయణమునందు చెప్పబడిన బహుప్రదేశము లిప్పటికిని కాన్పించుచునేయున్నవి అనెవ్వరియనఁ— అయోధ్య సరయూనదిపైనుండుటయు, గంగానది, ప్రయాగ, చిత్రకూటము, వాల్మీకాశ్రమ ప్రదేశము, అగస్త్యాశ్రమ ప్రదేశము, వర్ణశాల, గోదావరీనది, పంప, కిష్కింధ, దండకారణ్యము, దక్షిణసముద్రతీరము, వారధి, లంకయు, స్వప్నముగ గాన్పించుచునేయున్నవి. కాన వాల్మీకి భూగోళ శాస్త్రజ్ఞానము లేక పోలేదు.

(a) అయితే, బియ్యేగారు లంకాపట్టణముని చెప్పిన “కేడమ్” పట్టణము “ఔల్ నబీ” అనియో, ఒక సరస్సులోనుండిన దీవియో, లేక, ఒక నదియొక్క నంకరతీరిన ప్రదేశమునందలి, దీవివలె నుండునదియో, నిర్ధారణచేయ వీలులేనట్లు చెప్పెడివారు భూగోళ శాస్త్రవేత్తలేమో గ్రహింపజాలకన్నాము.

(b) రామాయణమున చెప్పబడిన కొన్ని ప్రదేశములనైనా చూచిరావలయుననెడి యూహతో నేను 36 సం॥ మార్చి 25 వ తేదీమొదలు 28 వరకు, వర్ణశాలప్రదేశమువరకు చూచివచ్చితిని— అందీ క్రిందినిదర్శనము లిప్పటికిని కాన్పించుచున్నవి. అనెవ్వరియనఁ— దండకారణ్యమునెడి, అతివిపులమైన మహారణ్యము, పంచవటి, లేక, వర్ణశాల, గోదావరియొద్దననే యుండుటయు; గోదావరి నది నుండి, బైలుపెడలి నర్మాళము నంచుమాత్రమే నీరుండెడిది, నీరే వాగు, అనెడి యొకవాగును, అందు నీరే ప్రతినిత్యమును, స్నానము చేయుచుండెడిదనియు, బట్టలార వేయుచోలనియు, అచ్చటి చిన్న గ్రామమునందలి, ఇసుకచెప్పెడి రాతిబండల ప్రదేశమును, రావణుడు నీరను పెల్లగించిన ప్రదేశముని చెప్పబడు “రావణకొలను” అనెడి

యొకచిన్న గుంటవంటి ప్రదేశమును; అచ్చట పూర్వమునున్న వృక్షముల విత్తనములనుండి బైలువెడలుచువచ్చిన మర్రిచెట్టును; అచ్చటనే రాములవారి పాదముని యుచ్చటివారు చెప్పడియొక పెద్దపురుషునుని పాదమును ఒక చిన్న యొక రాతిపలకయు, నీతపాదములని, యుచ్చటివారు చెప్పడి, రెండు శ్రీ పాదములుగల, మరయొక చిన్నరాతిబండయు, శ్రీరామగిరి, లక్ష్మణగుట్ట, అందులకు కొంతదూరముననుండు, శబరి యాశ్రమ మనడి ప్రదేశమును; శబరిపేగుపెట్టబడిన, శబరినదియనిది గోదావరి యుపనదియు; శీతాశాలమున, నీత స్నానముచేయుటకై లక్ష్మణుడు, తనబాణమును పాతాళ లోకమునకుకొట్టి వేడినీళ్ళు తెప్పించిన గుండ మని యాప్రదేశములు చెప్పనట్టియు, యిప్పటికిని విశేషవేడినీళ్ళే గల, గోదావరిలోని యొక యుష్ణగుండమును, అచ్చటికి కొంతదూరమున, పూర్వము ఖరదూషణలు దొమ్మికావచ్చిన ప్రదేశమని చెప్పబడు “దొమ్మిగూడెమును” జటాయువు, నివసించినతావని చెప్పబడు “జటపాక” లేక, “జటపాకయు” జటాయువు రెక్కపడిపోయిన ప్రదేశమనబడు. “రెక్కపల్లె” లేక, “రేకపల్లె” యనునవి గాన్నించుచున్నవి.

(c) ఇవేగాక, నీతయు రాములవారును సుఖముగా నిద్రించిన ప్రదేశమని చెప్పబడు నట్టియు, గోదావరినదికి సమీపముగానుండి నట్టియు, నొకగుట్టయైన, భద్రగిరి పర్వతముననున్నది. దానినిగూర్చి ముందువ్రాయబోవు “హిందూ సతాభిమానులగు సోదగ సోదరీమణులకు విజ్ఞాపనము” అనేది శీర్షికలో వివరింపబడు. ఇప్పుడు వాల్మీకికి, చరిత్రా విషయము తెలియదని బియ్యేగారు ప్రాసిన విషయము విచుర్భింపనగు ఎట్లన.

(d) వాల్మీకి మహర్షి రామాయణ కథ లోకమునకు పాఠముగా నుండుటకై, కావ్యపదాన్ని సాహిత్యపదముగా యిప్పటి యాంగ్లేయ చరిత్రాపద్ధతిని జరిగిన సంగతులును ప్రాయశః

దు. రామ లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్ను, సీతా, కౌసల్య, గుమిత్రాదుల జీవితముల వలన, జనులకు, పితృవాక్య పరిపాలనా పద్ధతియు, నిష్కల్మష సౌభాతృత్వ విధమును, పురుషుల కుండవలసిన, పరశ్రీవిముఖతయు, ఏకపక్షివ్రతత్వమును, శ్రీలకుండవలసిన నిరుసమానపాతివ్రత్యధర్మమును, రాజులకుండ వలసిన దుష్టశిక్షణ, శిష్టపరిపాలనాదులు మొదలగు బహువిధసీతులు, జనుల మనస్సులకు పట్టివారునీతి వ్రవర్తనకలవారగుటయే ముఖ్యోద్దేశముతోను, తరువాత చరిత్రావిషయములను. విద్యార్థుల కలంకారాదిబహు విషయములను, ఆకాలమునందుండిన, భారతదేశ భూగోళశాస్త్ర విషయాదులుకూడా చూపుచునే, రామాయణమును మహాభావ్య మతిచమత్కారముగా వ్రాసెనుగాని, కేవలచరిత్రా విషయములమాత్రమే ఉటంకించివిడువలేనుగాన, ఆయన యత్యద్భుత చరిత్రకారుడే యనవలయు

(22) పేర్లలోని కొన్ని యక్షరముల కించుకపోలిక యన్నంత మాత్రమున, వాని జీవితచరిత్రలలో నించుకైన సామ్యము లేకున్నను వారు ఏరేయనుట యసంధర్భము. అట్టివానిలో a) “రాములవారు” “రేమి సెన్” అనియు, (b) అగస్త్యమహర్షి, అగస్తసునీచరు, అనియు-(c) లోపాముద్ర, లివియా. అనియు-(d) అబ్రహాము బ్రహ్మ అనియు-(e) సారా సరస్వతి యనియు, యిట్టివాటిని, చూపిరి-వీటినత్యము లీక్రిం విమర్శింపబడును-ఎట్లన:-

(a) “రామ” “రేమి సెన్” అను పేర్లయండించుక యక్షరములలో పోలిక యుండుటచేతగాని, వారిద్దరును రాజవంశమువారే యగుటచేతగాని కొందరు శత్రురాజులపైదండయాత్రలుచేయునప్పుడు కొన్ని యరణ్యములు సదులుసుదాటి, శత్రురాజులతో యుద్ధముచేసియోడించుట మొదలగు కార్యములు పోలేగాక, బేరింగులు మొదలగు వాడుకపాటచేసినవే-అంతమాత్రమున వారే, వీరని. యనుటకు వీలులేదు-వారి జీవితచరిత్ర లొక్కటిగానున్నవేమో యీ క్రింద విమర్శించి చూతముగాక—

రాములవారు తన 13 వ వయస్సు- బాల్యదశయందే, యెట్టి బలాధ్యులుకూడ యెత్తి యెక్కు బెట్టుటకు సాధ్యముకాని గొప్పవిల్లు నవలీలనెత్తి యెక్కు బెట్టగా రాములవారి భుజబలమున కాధనస్సు, లోకములు దద్దరిల్లిపోవునంతటి మహాధ్వనితో విరిగిపోయినందులకు, మిథిలాధీశ్వరుడైన జనకచక్రవర్తి యాశ్చర్యమానముడై తన కుమార్తెయైన సీతను శ్రీరాములకును లక్ష్మణ భరతశత్రుఘ్నులకు, నూర్మిళ, మాండవి, శుక్లర్తి యను కన్యలనిచ్చి వివాహముచేయగా వారును, శ్రీరామచంద్రులును యేకవర్తివత్తులై యుండిరి. రేమి సెన్ న కట్టగాక, ముగ్గురు భార్యలుండిరి అందుతనకు 51 వ వయస్సున 44 సంవత్సరముల పసిబాలికను వివాహమాడుటయేగాక అనేక మంది ముండలనుకూడా ఉంచుకొనినట్లును 170 మందిని కనినట్లును కాన్పించుచున్నది రేమి సెన్ నకుతమ్ములు లేనందున, రాములకుతమ్ములు లేరనియు, లక్ష్మణ, భరత, శత్రుఘ్నులు రాములవారి తమ్ములుకారని యులబద్ధపు కల్పితమచుష్యులని బి.య్యేగారువ్రాసినట్లే, “రేమిసెన్” “వలెన” రాములవారుకూడా యేకవర్తివత్తుకాడనియు ముండల ముఠాకోరనియు, నెవరైనాచెప్పవలచి మందరయ నెగిగూను దాశీది కైకేయి మనస్సువించి, శ్రీరాములయందు ద్వేషముపుట్టించునందగ్గ ములో (అయోధ్య కాండము-3 వ సర్గయందలి) “శ్లో॥ హృష్టాః ఖలుభవిష్యంతి రామస్యవరమాస్త్రీయః॥” అని, రాములవారికి పట్టాభీషేకమైనచో, రాములవారి “యుత్తమపరిచారిక స్త్రీలుసఙ్గో పింతురు, అనిచెప్పినేగాని, వారు భార్యలనిగాని, అండలనిగాని, చెప్పలేదు, అట్లుచెప్పినచో కైకేయికూడా నమ్మదని తెలియను. ఉంపుడు అంజలైనచో ఉత్తమస్త్రీలు కానేరరు. భార్యలైనచో, భార్య పత్ని, సతీ, యిత్యాదిపదములుండగా, స్త్రీలు, అని యేలచెప్పవలె. భార్యలే యైనయెడలవారిపేర్లను యేరాజుల కుమార్తెలైనది తెలుప బడియేయుండును. కావున, రాముడేకవర్తివత్తుడును, “రేమి సెన్” ముండలముఠాకోరనుటయు, నిర్వివాదాంశమే. ఉభయులకిట్టి భేదము కాన్పించుచుండగా, రాములు, రేమిసెన్, అనుట కేవలకల్పనయే గాని నిజముకాదని స్పష్టమగులున్నది. ఇంకనిట్టి భేదములుభయులకు

వేయికాన్పించుచున్నవి. ఇప్పుడు శిశువులోనున్న పురాతన విజయ నగర ప్రదేశముననున్న “హాజార్ రామాలయ” స్తంభములపై శ్రీరామచర్యలుగల విగ్రహములు వేయిచెక్కబడియున్నవి. అందొక్క చర్యయైనను రేమిననకుచెందవు. అయిన నింకనొకటి రెంటిని మాత్ర మిచ్చో కాన్పించెడిది. అవెవ్వియన:— సీతా వివాహ సంతర మయోధ్యకు వెళ్ళుచుండగా మూర్ఘమధ్యమున, క్షత్రియుకుల నాశనము చేయుచున్న పరిసరాముడు యుద్ధమునకు తలపడినందున నాతని నవలీల జయించి, యాతడు బ్రాహ్మణుడగుటచే, చంపనొల్లక యానజ్జీవము, తపఃబు జేయబంపుటయు; దశరథుడొకప్పుడు తన మూడవభార్యయైన కైక కిచ్చెదనని ప్రమాణముచేసిన రెండువరముల నామె రామ పట్టాభిషేక ప్రయత్నకాలమున, తిరిగి యావరముల నివృద్ధిచ్యుతలు ప్రమాణము చేయించుకుని, అందొకవరము, శ్రీరాముల 14 సంవత్సరణ్యవాసమున కంపుమని కోరుటయు, తాను ప్రమాణపూర్వకముగా చేసిన వాగ్దత్తమును నెరవేర్చుకుండదలంచుటను రాములవారెరింగి యిట్లాక్షవంశ ప్రభువులలో నింతవరకబద్ధమాడిన వారొక్కఁగును లేనియు తాను 14 సంవత్సరములును 14 దినములవలె గడపినచ్చెదననిచెప్పి, తండ్రిని సమాధానపరచి, తననొక దినమైన నెడబాసి యుండజాలని మహాపత్నివతయగు సీతతోడను, సీతా రాము లరణ్యవాసమున కేగదలంచుటను తెలిసిన, సవతితమ్ముడైన లక్ష్మణుడు వారలకరణ్యములో సేవచేయుటకై తానును 14 సంవత్సరములు అరణ్యవాసమునకు వెళ్ళదలచి, తనతల్లియైన సుమిత్రను శైలవిమ్మని ప్రార్థింపగా, నామెయు, సీతారాముల, తలిదండ్రులవలెను, నరణ్య మయోధ్య వలెను భావించి సుఖముగా వెళ్ళుమనియు యిచ్చిన యంగీకారము బడసివచ్చిన లక్ష్మణుని తోడను నరణ్యమునకేగి, పంచపటియందు మువ్వరు వసించుచుండగా, లంకాధిపతియగు రావణుడు మోసముచే సీత నెత్తుకొనిపోవుటయు; రామలక్ష్మణులు, రావణ, కుంభకర్ణ, మేఘనాదాదుల సంహరించుటయు; పరభార్యా వహరియగు రావ

ఋని కపరక్రియలు చేయనని, రావణసోదరుడగు విభీషణుడనుటయు; రావణుడు దుర్మార్గుడైనను, గొప్ప రాజకావుల రాజపరిధివముతో నపరక్రియలు చేయమని, విభీషణుని మందలించి, శ్రీరాముఁ వారాత కిని తమ్మునిచే నపరక్రియలుచేయించి, లక్ష్మణునిచే విభీషణునికిలంకా రాజ్య వట్టాభిషేకము చేయించుటయు, రావణునిచే పెట్టబడినందున, సీత యగ్ని ప్రవేశమై తన నిరూపమాన పాత్రవత్వమును ప్రకటించినమీద శ్రీరాము లామె నంగీకరించి, సీతా, లక్ష్మణ, హనుమ, తుంగ్రీవ, విభీషణ, జంబవ, దాంకదానులతో, గాం శివిరూపంబు నెక్కి, యయోధ్యావట్టణము ప్రవేశించుటయు, అక్కడ రాముల వారి మరియొక సోదరుడైన భరణుడు శ్రీరాము గాదుకలను సింహాసనముపై నుంచి, ఆపాదుకలను తాను నెలకొని వాటిచే రాజ్య పరిపాలనచేయించుచు, తాను 2 లక్ష 2 ధాన్యైక భువిష్టావరించుచు దినములు గడిపుచుండిన, నతనికి, వినియోగ తిన్నానైన శత్రుఘ్నుని, నాలింగనముచేసికొని, తల్లులు నున్నానికి సమస్తావరములు చేసి, మధునాడు నకల కుత్రిపుండి జలయోధ్యులతో సింహాసనాధి రూఢుడై, యిట్లు పూర్వ్యతెవ్వరను రాజ్యముచేసియుంక లేదని దేశమునందలి సర్వజను లపరిమితమౌనభావమున కోపించునట్లు చిరకాలము రాజ్యపాలన మొనర్చి నట్టి రాజ్యములు, 'రేమిసెన్' చరిత్రలో నేములకెరికినను కన్పించవు

ఇంతేకాక, మొదటి సెటికొడుగును, మొదటి రేమిసెన్ నుచు మడును, ముండల ముతాకోరునైన, చెంకన రేమిసెన్ ను గూర్చి పురాతన ఈజిప్టు చరిత్రలను వ్రాసిన, కొందరు చరిత్రకారులు, రేమిసెన్ ను, ఎంతమాత్రము గొప్పవాడు కాదనియు, అతని బ్రహ్మలే గొప్పవారనియు, తాను గొప్పవాడని కొన్ని శాసనములపై నను, కొన్నిచోట్ల, తనయొక్కయు తన పెళ్ళాలయొక్కయు బొమ్మలచెక్కించుకొనెననిమాత్రమే వ్రాసిరి శ్రీరాములవానిప్పటికిని, ఆనేకుహిమంచల పర్యంతముండెడి ప్రతిగ్రామము, పట్టణమునందలి కోట్లకొలది జనులు ఆలయములను అమితముగ నిర్మించి ప్రత్యహము, ననే

విధముల పూజలు, రామభజనలు, చేయుచుండుట యావస్థానికి రేమి
సిస విషయమే. ఇట్టి జగద్విఖ్యాతిగల శ్రీరాములవారిని యల్పశక్తి
గలవాడును, వ్యభిచారియు ముండల ముఠాకోరునగు „రేమిసె”
అనుట, రాములవారి, రామభక్తులను, దేశాభిమానులను, ఆర్య
మతాభిమానులునగు భారతీయులనెవరూ నించుటయే. రాములవారు
రేమిసెన్ అనువాదము శుద్ధాబధమును, అభూతకల్పనయుయై
యున్నది. రాములవారి కాలము క్రీ॥ పూ॥ 6000 సం॥ పూర్వమును
రేమిసెన్ క్రీ॥ పూ॥ 29-1225 కాలమునుఁబట్టికూడా, రాములవారు,
రేమిసెన్ అనుట కేవలకల్పనయేయని రూఢియగుచున్నది.

(227b. ఇంక, అగస్త్యుని నీజను, అగస్త్య మహర్షియు
నొక్కరేనేమో విచ్చివబడును అగస్త్యునినీజరు, జాలియన్ నీజరుకు
పెంపుడుకొడుకు, అగస్త్యమహర్షి యెవరికిని పెంపుడు కొడుకుగాడు.
అగస్త్యుని తనతోబుట్టువైన „అక్లేదియా” కుమారుడైన „మార్పిలెన్”
అనువాని పెంచుకొని, అట్టి పెంపుడుకుమారునికి, తనకమార్తెయైన
„జాలియను” పెండ్లిచేసినట్లు, మహానీకూడా, ఒకని పెంచుకొనుటగాని
పెంపుడు కుమారునికి, కూతురిచ్చి పెండ్లిచేయుటగాని యెంతమాత్ర
ము జరుగలేదు నీజరు, తనకూతురెవ్వరును చచ్చిపోయినందున,
ఆమెకింకొక మొగునితెచ్చి అంటగట్టటయు, ఆనడామెయందు
యిద్దరు కుమారులగని, చచ్చిపోయిన వెనుక, నీజరు పెండ్లామెనలివిరూ
తనమొనరిమొగునికి కనిన „అబీరియన్” అనువానికిచ్చి, యసభ్యులు
మూడవ పెండ్లిచేసినట్లు, మహర్షి యా విధమున, వావివరుసలేని
పెండ్లిండ్లెప్పుడు చేసియుండలేదు. అగస్త్యమహర్షి, అసాధారణ
సంస్కృతి పండితుడును మహాకవీశ్వరుడును, నీజరునకు సంస్కృత
జ్ఞాన మెంతమాత్రమైన నున్నట్లెచ్చును కాన్పించుటలేదు. అగస్త్య
మహర్షి క్రీ॥ పూ॥ 4000 సం॥ పూర్వపు ఋగ్వేదకాలపు నాడును
నీజరు శ్రీస్తునాభివాడును, పాండరికి యేమాత్రపు సంబంధమించుకై
నను కాన్పించుట లేనప్పుడు, అగస్త్యునినీజరు, అగస్త్యమహర్షి యనుట
శుద్ధాబధపు కల్పనయని స్పష్టముగ రుజువుగుచున్నది.

(22c) లో పాముద్ర" "లివియా" యని చెప్పనగునా? లోపాముద్ర మహర్షికి ధర్మవన్ని యేగాని, "లివియా" ఎలె యిద్దరు మొగుండ్లు కలదికాదు. లివియా, తాను మొదటి" మొగునికికినిన కొడుకునకు, రెండవమగుని కూసుకునంటగట్టిన మహాధర్మాత్మురాలు. లోపాముద్ర యట్టిసుపార్కము లెంతమాత్రము చేసియుండలేదు. లోపాముద్ర సంస్కృతిపాండిత్యము గలకవీశ్వరురాలును ప్రా.పూ. 4000 సం॥ క్రిందటిదియు, లివియాకు సంస్కృత మననేమియో తెలియనిదియు, క్రీస్తు కాలపుది, కాబట్టి, లివియా లోపాముద్రలోక్కటే యనుటకూడా సర్వాబద్ధపు కల్పనయే-

(22 d and e) "అబ్రహాము," "బ్రహ్మ" యనియు, "సారా" "సరస్వతి" యనెడి వాదవిచారణము:- కైర్తపురుతిమవనిత్రగంధమని చెప్పెడి, బైబిలునందు వ్రాయబడిన దానినిబట్టి, అబ్రహాము ఆదామునుండి 22 వాడు. హిందూపురుషుల సృష్టి స్మృత్యాదులబట్టి బ్రహ్మ మొదట సృష్టింపబడినవ్యక్తి. బ్రహ్మగిరికిని సకల చరాచర సృష్టిజేయు శక్తిగాని, ప్రళయకాలము వలెనుండి జీవిత కాలముగాని అబ్రహాము కెంతమాత్రములేవు అబ్రహామునకు "సారా" యనెడి మొదటి పెండ్లామును, "హాగరు" అనెడి యుంపును కన్యాయునున్నట్లు బ్రహ్మకు "సరస్వతి" యనెడి భార్యగాక, విశిష్టమగు యంపుడుకన్యకూడాయుండియుండలేదు, అబ్రహామునకు ఉంపుడుకన్యాయందు వుట్టిన "సారాయి" అనువానికి, అతడు పుట్టిన 8 వ ఏడమున, సున్నతీ చేసినట్లు, బ్రహ్మకూడా తనవారికన్యకికి నున్నీచేసెనట అతడు అబ్రహాము తనజన్మ భూమిని వదలి భృత్యులకల్గి అబ్రహామో నవ్యజేశమునకు వలసపోవుటయు. నవ్యజేశమునకి భార్యనుగోరియుండుననామె నొకగృహలో పాప పెట్టి మోరియి. దారి పుట్టెకూడె సంధానము కనుటయు, తరువాత కొంతకాలమునకు అబ్రహాముకూడా చనిపోవుటయు సంతట యని కనుగొనుటకు ఉంపుడుకన్యకానురాగమున, నతని మొదటి పెండ్లాము గోరియెన పాతిపెట్టెలు మొదలగు యావిషయములు బ్రహ్మ కెంతమాత్రమును జరింపవు. కాబట్టి "అబ్రా

హాము" బ్రహ్మాయనుటయు, "సారా" "సరస్వతి యనుటయు, నర్వా బద్ధమాను, కల్పనయేగాని, సత్యమెంతమాత్రమును కానేరవు.

(f) ఇట్టి, అన్యకేశస్థుడగు "భేటసారుడు" "రావణుడ" నియు చెప్పుచు, అతని యన్నయగు "మారుసారుడు" అనువానిని, శ్రీకృష్ణులకాలపు, "మారుసుడు"డని భ్రమించుటయు, కీర్తిశేషులైన డాక్టర్ కె. ఎమ్ "బెనర్జీ"గారు, తామురచించిన "ఆర్యుల సాక్ష్యము" (Aryan Witness) అనేడి వ్యాసమున "సిరియావారు" సురలు" అనియు "అస్సీరియావారు" "అసురులు" అనుటయు కేవలయాహ లేయని తెలియుచున్నది. ఇట్టియాహలచే అసందర్భములే కాన్పించు చున్నవి. ఎట్లన సిరియావారు సురులైనచో దేవతలేకదా? వారితో యుద్ధముచేసి, విరోధియగు "రేమిసెన్"ను రాక్షసుడనవలెగదా? ఇందుచే "రాక్షస వైరయగు రాములవారిని, రాక్షసుడుగా వర్ణనసించిన "రేమిసెన్సు" అనుట అసందర్భమును, స్వవపనవిరోధమయ్యెను. యసందర్భపుయాహలచే, బి. యే గారే యొకచో చెప్పినట్లు చెన్నపట్టణమునందొక వంతెననుకట్టిన "హామిల్టన్" (Hamilton) దొరిగారని, చెన్నపట్టణపు అనవహరు, అక్షరములలోని కొంచెము పోలికయుండుటచే "అంబట్" అవిచెప్పసాగిరి. అరవభాషలో "అంబట్" అనగా "మంగలి" అనియర్థముగాన హామిల్టన్ కట్టించిన వం తెనను "మంగలవంతెన" అనియు, (barber's Bridge) అని, యప్పటికిని పిలువబడుచున్నది. కాబట్టిపేర్లలోనుండెడియావత్సామ్యమునుబట్టి, దగినభ్యవృత్తియాహలుచేసినచో, యిట్టిప్రమాదమురపు కి సంభవించును. కి ననిద్యాలకుట లట్టియాహలు చేయుకుందురుగాక

(2) క్రిందగోము సంతకులు ఈజిప్టు ప్రాంతములకు వెళ్ళిన కాలము, ముందా? భారతాయుషింకూ దేశమునకుకొచ్చిన కాలము ముందాలనువిషయ విమర్శనము.

(3) క్రింద పులు ఎవ్వి తగ్గంధమని చెప్పిదుబైబిలు ప్రకారము అక్రమోహమును అతని కంఠములును ఈజిప్టు దేశ ప్రాంతములకు

వెళ్ళినది క్రీ. పూ॥నుమాను 1800 సంవత్సరముల క్రిందటని కాన్పించుచున్నది. వీరి సంతతులేలాకయు సంక్రమణము వ్యాపించిననెడి, యూహతో హిందూదేశమునందలి యూర్యులుకూడా యీ జప్తునండి వచ్చినవారేయని యభిప్రాయపడుదు యీజప్తునుండియే నాగరికత హిందూదేశమునకు వ్యాపించినట్లు ప్రాచునారంభించుచున్నారు. యిదియెంతవరకు సత్యమో విచారించవలసియున్నది. ఇందుకై యూర్యులు హిందూదేశమునకు వచ్చిన కాలనిర్ణయము చేయుటయు, వారికి నాగరికత యెప్పుడు ఎట్లు లిగినదియు చర్చించుట యవసరము.

(b) ఇందునుగురించి పాశ్చాత్యపండితులు కేవలము ఊహ పెచ్చిన యభిప్రాయానుసారము చూచినను, అర్ఖ్యోదేశనివాసమునకు వచ్చుట క్రీ. పూర్వము. 2000 సం॥ క్రిందటనని ఇంగ్లెండువారు ఘమాను క్రీ. పూ॥ 3000 సం॥ క్రిందటనని, వాడో కరి యభిప్రాయముగ కాన్పించుచున్నది. ఖగోళశాస్త్ర పరిశ్రమచేసి చెప్పిన బాలగంగాధర తిలకుగారి యభిప్రాయానుసారము, క్రీ. పూ॥ 6000 సం॥ క్రిందటననియు, చింత నెక్కువకాలము క్రిందటననియుకూడ కాన్పించుచున్నది. ఇదిగాక, హిందూదేశమునందలి యయోధ్యానగరనిర్మాణము, మిథిలానగర నిర్మాణములు క్రీ. పూ॥ 4000 సం॥ పెగావని కాన్పించుచున్నది అట్లే కలెక్టు మొదలగు పట్టణనిర్మాణములు కొంచె మెంచు మించు అప్పటికాలపునిగా కాన్పించుచున్నవి.

ఇంతేకాక 1927 నుండి 4 వ జనవరి, బుధవారమున వెలువడిన, “హిందూ, దినపత్రి”లో భూగర్భవస్తుశోధకు ల వరంగరు నంవత్సరములక్రిందట కనిపెట్టిన (Archaeological discoveries శోధనలలో, పశ్చిమ హిందూదేశమున, పంజాబుమొదలగు ప్రదేశములందు భూగర్భపాత్రమైయుండిన పురాతన పట్టణములగుర్తి కెరిక పెద్దవ్యాసమును ప్రచురించిరి. అందు “మహేంద్రానో” యనెడి పట్టణమునుగూర్చి చెప్పుటలో, ఆపట్టణము 18 యక కాలకు యెక్కువనై శాల్యముకలదనియు, అందలి యొకపురాతన తటాకము 30 అడుగుల పొడువును 23 అడుగులు వెడల్పుచుగలిగి, భూగర్భమునకు

క్రింద 9 అడుగులలోతునుకలిగి దానిచుట్టు నొకబలమైన రాతిగోడ కట్టబడినదనియు, ఈ పట్టణమున కుత్తరమున 460 మైళ్ళపైన “హరప్ప” యనెడి మరియొక పురాతన పట్టణము, భూగర్భమున వెలువడెననియు; మహాఽజడాలోలో కనుబడిన వస్తువులకన్న, చాలా పురాతన వస్తువులు ఈపట్టణమునందొక పెద్ద రాగిపాత్రలో, ననేక విధములగు నాయుధములును, బాకులును, యోధులవిగ్రహములు గల 150 శీర్షమును, యంత్రాలయ ప్రదేశములును, మొదలగువానిని వివరించుచు, యీ పట్టణము నాలుగువేల సంవత్సరములకు పూర్వపు దనియు, యింకనుయొక్కవ కాలముకూడా అయ్యుండవచ్చుననియు, వ్రాసిరి. అవిగాక యిప్పటికిని మంచి స్థితిలోనున్నటియు, ఉత్తర దక్షిణముగా 168 అడుగుల పొడుగును, తూర్పు పడమరలుగా 136 అడుగుల వెడల్పుగలిగినట్టి కట్టడమున్నట్టును, ఆకాశ విమానములు, విద్యుద్దీపములు మొదలగువాని చేయు శాలలున్నట్టు కాన్పించిరి.

ఆర్యులు ఆనాటికే యంత విశాలములగు పట్టణములు కట్టుటకును, ఆపట్టణముల యందట్టి గొప్ప తటాకములు, దివ్యభవనములు, యంత్రాలయముల కట్టుటకును యీ పట్టణములార్యుల రాజ్యములకు ముఖ్యపట్టణములై యుండవలయును. ఋగ్వేద పురాతన సంహితలను బట్టి, హిందూరాజ్యములు, హిందూదేశపు వాయువ్యపు దిశను, పంజాబు కపిలదేశములందునున్నట్లు తెలియుచున్నదిగా ప్రొఫెసర్-వెబర్ గారి వ్రాతలవలన విశదమగుచున్నది. డాక్టర్-వాడెల్ మొదలగువారు చేసిన పరిశ్రమలచే, పురాతనపు ఆర్యసంతతతులే (సమేగు) “సమేరి రాజులనియు, వారివలననే నాగరికత ఈజిప్టుదేశములకు వ్యాపించినదనియు, ఈజిప్టువారినుండి నాగరికత మొదట బైలుదేర లేదనియు, యిట్టి మరికొన్ని విషయమాలు వ్రాయుచు, వీటిని కాఁని చెప్పటకు వీలులేని సంపూర్ణ చరిత్రాంతముల నిజస్థితులని నిష్కర్షగా చెప్పిరి. మరియు ఈజిప్టుదేశపు “పిరమిడ్లు” మొదలగువాటి యందు కొంతకాలముక్రింద కాన్పించిన ఆర్యుల సంతతుల తాలూకు కొన్ని ఆనవాళ్ళు బట్టిన్ని, ఈజిప్టుదేశమువరకు హిందూర్యుల రాజ్యములు వేదకాలమునాటికే వ్యాపించెననియు, భూగర్భమున

వెలువడిన చైత్రంకు వట్టణములును పురాతన హిందూరాజ్యముల
 తాలూకు ముఖ్య పట్టణములేనని, పండితులనేకు లభిప్రాయపడిరి.
 ఇంతేగాక, యందుకు ఋజువుగావా డెల్లారి యభిప్రాయానుసారము
 సాంచాలదేశస్థులే (ఫిలిపియా వారనియు వారు లోకమున తమ
 రాజ్యముల నేర్పరచిరనియు; ఈ ఫిలిపియనులను, గ్రీకువారు పోయి
 నీకలనియు, రోములు వీరిని “పోయనీసులు”, లేక “పునీసులు”
 అనియు, ఈజిప్టువారు వీరిని “పినాసాలు” లేక “వనగాలు” అనియు
 పురాతన వేదమునందును, హిందూగ్రంథములందును వీరిని పురాతన
 నార్య సంతతులైనట్టియు, శక్తిసామర్థ్యములుగల పంచవంశస్థులనియు
 వీరేబంగారముదొరికిడి సింధునదీప్రాంత్యములందును, పశ్చిమానము
 వ్యవసాయప్రాశస్త్యముగల ప్రదేశములందు పురాతన హిందునాగరిం
 కత స్థాపించిరనియు, యీ హిందూ ప్రముఖులు యధికారముక్రింది
 నొక బలిష్ఠమైన వర్తకసంఘ మేర్పడి. (క్రీ. పూ॥ 630 న సం॥ 12,
 చీనా దేశ నముద్రతీరమునను, లంకాదీప్వ సముద్రప్రాంతమునను,
 వానస్థానముల నేర్పరచుకొనిననియు వ్రాసిరి. యీ వైవివిధ ప్రమా
 ణములవలన హిందూరాజ్యములు వేదకాలమున ఆకే ఈజిప్టు
 మొదలు చీనానముదము, లంకాదీప్వమువరకు వ్యాపించి నాక
 రికత వారినలననే దేశాంతరముల వ్యాపించి నిజకే...
 ఇదిగాక, పాశ్చాత్యదేశస్థులు కొందరిప్పుడే, ఆకాశవిమానము...
 విద్యుద్దీపాదులు ఆర్యుల పురాతన గ్రంథములయందున్న సంగతి తెలిసి
 కొని, చేయటకారంభించిరిగాన, వానియందుసంపూర్ణ ప్రణాళియు
 కను సంచాదింపజాలరైరి. ఆర్యులువేద కాలమునాకే ఆకాశ
 విమానములుచేయుటయు విద్యుద్దీపాదియు తాలముసర్పము...
 టము నేర్పినట్లు, భూగర్భము వెలువడినచైత్రంకు, పట్టణములు...
 న్నట్టి యంత్రాలయములందైన కట్టడములు నిర్మించుట గాక
 రాములవారు రావణసంహార సంతరమునకలవరివారి సహితముగ,
 లంకనుండి “పుష్పకమనడి” యాకాశవిమానముపై వెలువడి అదిసము
 సనే యయాధి వీరినట్లు స్పష్టముగా వ్రాయబడియున్నది. ఇట్లు
 కాలమునాటికే అంతనాగరికులైననడి సంగతిని వినజాలని యనూ

యాగ్రస్తమానసులి వ్యాటినినమ్మమని యనవచ్చును- అట్లనినంత
మాత్రమున భారతీయుల పురాతనాధిక్యతకెంతమాత్రమును లోపము
లేదు-ఆర్యులు ఆకాశవిమానముల మీదసంచరించు వారని యి
కొన్ని గ్రంథప్రమాణములుకూడా కలవు-దమయంత్రస్వయంవరమున
కనేకులాకాశవిమానములపై వచ్చినట్లుభారతమునందును, ప్రస్తుతము
చెన్నపట్టణము నందలి మైలాపూర నడిచేశమున, బహుకాలము
క్రిందట, నొకమహాభాగవత్కర్తృత్వంబున బ్రదేశమునకూర్చుండియుండగా
నొకయాకాశవిమానపు నీడయూయినపైపడినందుల, కాభక్తునకుకోప
మువచ్చినట్లు కొన్ని రావివృక్షములలో వాయుబడియున్నవి అమ
రములో “వ్యాయునానంపిమానస్త్రీ” అనికాశవిమానములున్న
ట్లువాసె. కాబట్టిభారతదేశాధ్యుల్లిటి నాగరికస్థితిలోనికి ఆదివరకు
రెండవ మడువేల సంవత్సరముల క్రిందటనే, భారతదేశమున
నివాసమేర్పచుకొని ప్రాంతములుగా నిట్టినాగరిక సిహితీరావలయును
గాన, వీరిదేశనివాసము క్రీ. పూ॥ 700 సం॥ క్రిందటనే యుండవలె
కనీసము క్రీ. పూ॥ 6000 సం॥ కు తక్కువైయుండదు.

అబ్రహామసంతతి లీకపుదేశమున వృద్ధియగుట క్రీ. పూ॥
2000 సం॥కు తక్కువేగాని యెక్కువెంతమాత్రమునుకాదు-అబ్రా
హాము సంతతిపారు యాజ్ఞపుత్రుండి లోకమున వ్యాపించిననియు
అందుముఖ్యముగా హిందూదేవమునందలి పూర్వకాలపు ప్రముఖు
లందగును, యాజ్ఞపుదేశస్థులేననియు, హిందూదేశాధ్యుల నాగరికత
యాజ్ఞపుదేశమునండి వ్యాపించినదనియు, మనదేశమునందలి సర్వ
విషయములును, యేలనో యాజ్ఞపుదేశమున కంటగట్టదలచిగా-బోలు
రాములవారీ అపుదేశపు రెండవభాగోయైన మండలమురాఖోలేయని
కల్పనచేయుటతో తృప్తిపొందక, బి. ద్వేగారు తమరెండవసంపుట
ములో హిందూమతశాఖలందలి కొందరి మతస్సులకు దూషణలుగ,
పరిగమించు విషయములనున్న హిందువులమత గ్రంథములందలి విష
యములకును, అందలిచరిత్రలకును కేవలభిన్నముగ కల్పనచేసి
ప్రచురించిన హంకము సీక్రింద గీతయడుగున వివర్ణింపబడును.
ప్రస్తుతమాలోచించుచున్న విషయములవలన యాద్యులు హిందూదేశ

నివాసారంభము క్రీ॥ పూ 6, 7 వేల సంవత్సరముల క్రిందటనైనా కనీసమైయ్యగ ననియు వారు విశేష నాగరిక స్థితిలోని కనిపియుండుటచే చాళుక్యుల పండితుల యజ్ఞప్రాయానుసారమే పంజాబునుండి ఈ పునరకు వ్యాపించియుండిన హిందూర్వల రాజ్యములలో, నాగర్వలనాగరికత వ్యాపించినదియు, (18h లో తిలకుగారు కాన్పించిన ప్రకారము హిందూపాఠశాల, గ్రీకుగ్రంథములలోని, దేవతల పేర్లకును, వారికృత్యములకు నెక్కువ పోలిక కాన్పించుచున్నట్లలో గడనే వాయుబడియ కాబట్టి పురాతనపు హిందూదేశ ప్రముఖుల కర్తవ్యము ఈ పురదేశస్థులు తమవారికి నెట్లుకొని ఉపేర్లను సుగా ఉచ్చరింపజాలక, రామస్వామి అనుటకు “రేమిసెన్” అనియు, దితరథుడు అనుటకు “దుష్టు” అనియు, “అగస్త్యమహారి” అనుటకు “అగస్త్య నీజర్” అనియు, “లోపాముద” అనుటకు “విలియా” అనియు, తప్పిదు ఉచ్చారణలచేయుట కథ్యస్తపడిరి. పైవివిధకారణముల వలన గ్రీకుదేశవాసులొక్కింతయైనను నాగరికతనితకి రాని పూర్వమనేక శతాబ్దముల క్రిందటనే మనవారు నాగరికతలో విశేష విఖ్యాతులై రని చాళుక్యులే చెప్పిరి. ఈ విషయమై బౌద్ధాదులు వ్యాపన చేసినది కాదు ఇత్యాదివిషయములనుగూర్చి బి. య్యోగారి రెండవ సంపుటాంశముల నొకటి రెంటిసీక్రింది గీతయడుగున చూడుము. ఇక పైవిషయమేమన:—

బి. య్యోగారు 8వ రెండవ సంపుటములో ప్రాసినవిషయము “కేవల మూహపై ప్రాసినవియు, పరిశీలించుట కనవసరమైనవిగాన, అందు విషయ మింకొక వ్యాసమును వాయదలపక యందలి కొన్ని యనంగతములను మాత్రమిచ్చుట క్లుప్తముగ నుటకొరచెడ-అవేవిషయన:— శ్రీరాములవారు తండ్రిని సత్య సంధునిచేయుటకే 14 సంవత్సరములరక్షణవాసముచేయుటను పురస్త్యములే కాన్పించిరి. మనవారిలో కొందరు దేశాంతరులయొక్కయు, మతంతల యొక్కయు బోధనలకు లోబడి వృద్ధుడగు తండ్రులకు సముద్రములో పడెదోచి, చండాలాన్నభిక్షుడునుసేయు సద్రాభివృద్ధి కులజులు, పురస్త్యముగల మహాశూరలుగాబోలు శ్రీరామ చంద్రులు పితృమాతృ భక్తికి లిగిపట్టియు, శూర గ్రహనరక్షకునట్లుయు, నభయదగునట్టియు, రాజశ్రేష్ఠుడగు, రామాయణమును నిష్పక్షపాతబుద్ధిగో జూచెడి న్యాయదృష్టికలవారికి విశదముకాక మానదు-అట్టి మహా శూరాగ్రసరుని పురస్త్యములేని నాడెడి వారంతటి శూరులొ చనివరులకే తెలియగలదు.

బి. య్యేగారిట్టి విషయములేఁ బ్రాసియుందురని నేనాలోచించుచుండుగా, కొందరికింది కారణముల చెప్పిరిగాని, నేనువాటిని నమ్మలేదు పారుచెప్పిన వేవనగాః—

హిందూదేశవాసుఁడగును ఈజిప్టునుండి వచ్చినవారుగ ఈజిప్టుదేశమున కంటగట్టదలంచి, హిందూ పురాణాదులలో చెప్పబడిన దశావతారములును ఈజిప్టు దేశమునకు చెందినవిగా కల్పించేసి చెప్పుటయు, కాక్యవంశస్థులైన బుద్ధుని పంశను లీజిప్టునుండి వచ్చివారని చెప్పుటచి, గౌతమ బుద్ధుని పేరుఁబడిలిగా తమశబ్దమును గౌతమ శబ్దమనియు, దాని యర్థము వృషభరూప్య క్షుఃచెప్పుటయు ఈ జిప్టులో నొకచో పురుషగోప్యంగము చెక్కబడియున్నట్లును. అది ఈజిప్టువారి తో ధైర్యముగా యుద్ధము చేసినవారి పుంస్త్వమును తెలుపుటకు చెక్కబడిన గుర్తనియు, కొందరు యుద్ధము చేయుతః పాణిపోవుటచే అట్టివారి పీడితనమును తెలుపుటకు స్త్రీగోప్యంగము చెక్కబడినయు వీరేయవ్వకు దక్షిణహిందూదేశవైష్ణవుల పూర్వనియు, వీరి నిలుపు బొట్టే స్త్రీ గోప్యంగమనియు, నిట్టి యభాసకల్పనలు, విశోధములు వృద్ధిచేయు, కలహకారణపు వాగ్దత్తగాని లోకోపకార విషయములు కావు-ఇందులకు కొందరు కొన్ని విధముగ చెప్పిరి. వానినిచ్చే కావలసిన కలహములు సృష్టియగును గాన. విశిష్టము కాలమునకంటే బహుపురాతన గ్రంథములనుండి యూర్ధ్వపుండ్రమును గురించి ప్రమాణముల సంప్రదానముగ కానించెద-అవేషయనః (1) ఋగ్వేదము-“ఊర్ధ్వరేఖం ప్రదధమాక్ష్యలోకం యాత్యంతే త్రోరి” (2) యజుర్వేదము-“ఊర్ధ్వరేఖం ప్రదధమాక్ష్యలోకం యాత్యంతే త్రోరి” (3) శతపథ బ్రాహ్మణే-“ఊర్ధ్వరేఖం ప్రదధమాక్ష్యలోకం యాత్యంతే త్రోరి” (4) అథర్వవేదము-“ఊర్ధ్వరేఖం ప్రదధమాక్ష్యలోకం యాత్యంతే త్రోరి” (5) అథర్వవేదము-“ఊర్ధ్వరేఖం ప్రదధమాక్ష్యలోకం యాత్యంతే త్రోరి” (6) వరాహావనిష-“ఊర్ధ్వరేఖం ప్రదధమాక్ష్యలోకం యాత్యంతే త్రోరి” (7) వాసుదేవపురాణము, (8) కాత్యాయనోపనిషత్తు, (9) మహావనిషత్తు (10) తైత్తిరీయోపనిషత్తు (11) పరాశరస్మృతి (12) సాననముచ్చయం, (13) శ్రీవేదవ్యాసులు, (14) అత్రేయమహర్షి, (15) భాగవులు, (16) వశిష్ఠులు (17) భారద్వాజులు, (18) వశిష్ఠులు, (19) అత్రి, (20) సనత్కుమారులు, (21) నాదులు (22) విష్ణు (23) కాతాతవులు మొదలైన బహుపురస్కరములు ఊర్ధ్వపుండ్రధారిణులనెన్నకమని చెప్పుటయే గాక, (24) ధర్మసూత్రి (25) స్మృతిసారముచ్చయం (26) బోధాయనసూత్రి (27) స్మృతి సంగ్రహం (28) బ్రహ్మసూత్ర వర్ణపురాణం (29) బ్రహ్మసూత్ర వర్ణపురాణం (30) స్కాందపురాణం (31) మత్స్యపురాణం (32) వావిద పురాణం (33) పాంచరాత్రచిత్రాగ్రంథం మొదలగు సంకీర్ణ గ్రంథములయందు ఊర్ధ్వపుండ్రమును గూర్చి

“వి-య్యోగారు స్వమతత్యాగముచేసి, ఖండార వాసులవిమతబోధనలా బాల్యంబుగవిని, యామతంబు నందభిమానమును వేదవిహితస్వమతమునందు విరోధభావంబును అన్యమతబోధకులు పుట్టించుటచేనిట్లు, వ్రాసిరిని యూహపడిరిగాని, నాయభిపాయమేమన పాశ్చాత్యపండితులనేకులీజపు దేశచరితలనేకములు వ్రాసిన వాటిని, వీరువిశేషముగా చదువుటచే, నీవిధమున వ్రాసియుండురని నాకు తోచుచున్నది. ఏకారణముచేత వ్రాసిననుయేకపత్తివ్రతుడును, సకలవస్తువనంపన్నుండు, జగదేశశూరుండునగు శ్రీరామచంద్రులను ముండలముకాకోరును, దుర్బలండునగు మ్లేచ్ఛుడనునగు రేమిసిస్సు అనుట చేతను హిందువుల పవిత్ర గంధమగు శ్రీమద్రామాయణము కేవలము కల్పితగంధమనుట చేతను నాసేతుహిమచల పర్యంతముండెడి. యన్నిశాఖలు హిందువులకీర్తి వ్రాతలు హిందూమత దూషణయని తోపక తప్పదు. ఇందుచే నన్యోమతాంతః కలహములును, అన్యోన్యమతదూషణప్రసంగములు మాత్రమే యేర్పడునుగాని దేశోపకారమే మూత్రమును కలుగజాలదు. ఇందులకొకటి రెండు నిదర్శనములీక్రింద చూడవగు అవెవ్వియనిన: — క్రీ॥ శ॥ 1899 సం॥ న నొకపాశ్చాత్య క్రైస్తవ బోధకుడు నల్లూరు స్టోవహాసుపేటలో నొకనాడు తన క్రైస్తవ మతమును గురించి చెప్పుటకు బహులుగా శ్రీకృష్ణుడు, చోరుడు దురాచారుడు ద్రోహియుననెడి బహువిధ దూషణలు, తానుతన దేశమునందలి “బిల్లింక్స్ గేటనెడి” చేపల యంగడిని నేర్పినట్లెను,

అత్యంత విపులముగను మనోహరముగను వ్రాయబడియు అసక్తములన్నిటిని యీ సంగ్రహ వ్యాసమునవ్రాయుటకు స్థలమురాలదుగాన వినియించితి. వీర ఉదహరించిన, ఆత్రేయ, భాగవ, వసిష్ఠ, భారద్వాజాదులు, సిసాస్త్రినకంటే బహుశా త్వలములు స్పష్టమేగదా ఇటుండె ప్రాచీన తాత వాడైనసిసాస్త్రినుచే నొడివబడి నవారిని తెలుపుటకై స్త్రీగోవ్యంగము ఈపునంగు రాత్రిపై చెక్కిబడినవియు అద్దానినే దక్షిణహిందూదేశ నైష్ఠవుల పూర్వీకు ధర్మం గని అన్యమత చిహ్నములచేయు ముంబుద్ధులకు దేశమును చెక్కియు దురు దూషణలను ప్రతి దూషలండక మానవులకెక్కియును భారతదేశమున పృథ్విచేపలకైన యికావలయు మతదూషణలుచేసి అన్యోన్యాయతకః హములను పృథ్విచేయు వ్యాస రచన మొదట చేయు హరన్యస్తలగుడుగాన, బుద్ధివంతులెవ్వరొట్టి దుర్వ్యాసము మానుదురుగాకయని వాప్తార్థ. (క్రీ. క్రీ. క్రీ.

ఆయూరి గౌరేజి శంకితులు విని “పండ్లచేయునది ఘుర్గురధ్వనిగాక
మరేమియుండునని చెప్పి, యాకై స్త్రవుని దుష్టసంభావణకు తగిన
సమాధానము | వాసె అందుపై కృష్ణునిపై దుష్ట గోమారోపణలు విని
న సందిగ్ధచిత్తుల సందేహములు మానుననియు, భక్తులకు తాపహము
కలుగుననియు, శ్రీకృష్ణలీలామృత మనకి 1:33) పుటల గ్రంథమును
ప్రవాసి, ముద్రించి ప్రచురించిరి. అందు 104 పుట మొదలుకొని పుట
లలో ప్రవాసి విషయముల సంగ్రహించి, యీ క్రిందకాన్పించెద

వివేకానందస్వామిని శిష్యురాలైన సోదరిని వేదితయనునామె
యొక్క క్రైస్తవ ప్రాంతానమునందు వినిన దూషణలలో 5-6 మాత్రమిం
దుచూపబడె. 1 హిందూ స్త్రీలు పైపైని గౌరవి పబడినట్లు కానబడు
చున్నారగాని వారికి నిజమైన గౌరవము లేదు. 2 సాధారణముగా
నందరు స్త్రీలవిషయమున, పురుషుల సమాఖ్యలైన స్త్రీ నిందాత్మక
పద్యములె ప్రచురుచున్నాడు. 3 కూతురు పుట్టినదిగా వారే జ్ఞురు.
4 స్త్రీ శిశువుల చు పుట హిందూ దేశమున నిర్వసామాన్యము 5 తమ
యాడు బిడ్డలకు వివాహము చేయ లేని తల్లిగారులు దానికి మారుగా
వారులంబుగా నుండ దేవదాసికల జేతులు. 6 హిందూ వివాహము
లు నోట జెప్పరా నంతటి యల్లీలములు (బండ్ల బూజులు) 7 హిందూ
విధవలందరు సాధాణముగా వ్యభిచారము నందుండువారే
ఇవిగాక, మన గ్రంథములు బండ్లబూజులట. మన యుడుపులు సిగ్గు
మాలినవట మననర్హాశమ భగ్గములు, భయంకరములట. ప్రజలందఱు
నలకై స్వార్థత్యాగము చేసినవాడు మనలో లేదట. ఆత్మయాకాశము
వలె నిత్యమైనదినుటకంటె బుద్ధిమాలిన మాటలేదట. హిందూ దేశము
లో సతి బోధించుపద్ధతీయేలేదని. ఇట్టిదూషణలచే నీక్రిందివిషయము
లగ్రంథమున ప్రచురింపబడెను.

అవెవ్వియన:—ఈ క్రింది గీతయడుగున ఆంగ్లభాషయందలి
విషయములుగాక శ్రీకృష్ణలీలామృతమున 13 పుటయందెట్లు ప్రవాయ
బడియె:—(1) యేసు పుట్టినాడని క్రైస్తువులు చెప్పెనునవత్సరము
తప్ప-అంకితి కొన్ని సవత్సరములకు ముందే పుట్టెను (2) యేసు
తలిపేరు పేరి (మారి) ఈమెను పెండిచేసికొనినవాడు జోకనన్

సతదు పవిత్రగుణములుకలవాడు. యూదవంశమున “జోసెపువండెర” యనియొక భ్రష్టుడుండెను. అతడుదొంగ. జారుడు. వీడు మేరీయందు కామోన్యత్వంబు, యామెయింటిముందుగా వచ్చుచు పోవుచుండుట గాక యామెయింటో స్వేచ్ఛగా కలసిమెలసి యుంటువచ్చెను. ఇట్లని “Supher Toldath Jeshu” “సఫర్ టాల్ థాత్” అను హిబ్రూ గ్రంథమున వ్రాయబడియున్నది. బైబిలులోని మేరీకి, జోసెపు మగ డనియు, మగినివద్దకు గర్భమునుధరించి వచ్చెననియు. యేసు కన్యాకుమారుడను కల్పితకథ క్రిస్తుతకము నూహనవత్సరములైన తరువాత క్రైస్తవమత గ్రంథముల చొప్పింపబడెనని యనేకులు క్రైస్తవమతే యంగీకరించిరి. యేసు తల్లిమగని కిద్దరు తండ్రులట ఒకడు హేలి, రెండవవాడు జేకబు యేసువంశమునకు మూల పురుషుడైన డేవిడ్డునకు, సాల్, అనువానిసూతురొకభార్య, సాల్ చచ్చినపిమ్మట, దేవుడు సాల్ భార్యల నందరిని, డేవిడ్డునకు భార్య లగానిచ్చెనట, (అవురా నాదేవుడా) ఆపలడేడ్డు భార్యలను వాని కొడుకగు అబ్నామ్ అనువానికి దేవుడిచ్చెనట. మరియొక చిత్రము; సారా అనునది అబ్రహాము అనువానితండ్రికి కూతురు అయినను దేవుడతనికి అమెనిచ్చెను అన్నకు చెల్లిలిని భార్యగానిచ్చిన దేవుడు పూర్వదేవుడేమో ఆలోచింపుడు అనునవివ్రాయబడె.

ఇట్లు క్రైస్తవులు మొదట హిందువుల మతగ్రంథములను మతాచారములను, వారుపూజించెడి దైవముల నాక్షేపించుటచే హిందువులు, బైబిలునందలి యనేకలోపములను వెలిబెట్టి, వారి దురాచారముల నెన్నియో కాన్పించిరి. వానినన్నిటినిచ్చో వాయు టకుస్థలము చాలనందున వీడితి. ఒకటి రెంటిమాత్రము గీతక్రింద కాన్పించెద.

“Bible in India by M. Jaccolioth; Hindu origin of Christian idea chapter III”. Every manuscript, every sanseriet work that falls into their (Christian missionaries) hands is immediately condemned and consigned to the flames. Needless to say that the choice of these gentlemen always falls from preference upon those of highest antiquity and whose authenticity may appear incontestable.

- హిందూమతాభిమానులగు సోదర సోదరీమణులకొక విజ్ఞాపన -

మహాశయులారా! అన్యమతావలంబకులు; మనమతగ్రంథములనుగాని, మనము పూజించెడి, రామకృష్ణాది దైవములగానీ, ఇటువిధములగు దూషణలచేసినచో నాగ్రహింక, వారలకు తగుసమాధానంబుల చెప్పటమంచిది. అట్టిదూషకులు మనపూర్వమహర్షులైన వ్యాస, పరాశర, బోధాయన, గుహడేవాదులకంటెగాని, త్రిమతాచార్యులైన శంకర, రామానుజ మధ్యాచార్యులకంటెగానినణుమాత్ర

Oh, they well know and especially the Jeusits the value of the works they destroy. Every new arrival receives a formal order, so dispose of all that may fall into his hands. Happily the Brahmins do not open to them the secret stores of their immense library wealth, philosophic and religious.

This destructive mania has born its fruits and it is exceedingly difficult, without extraordinary intimacy, to induce a brahmin to permit examination of the sacred works of his pagoda.

What wonder? For two centuries has this stupid and barbarous destruction continued and Hindus are warned to be suspicious.

I God kept Adam and Eve in the garden of Eden, planting a forbidden tree also in their midst, whose mortal taste brought death into the world. Did God know if they eat the fruit of the forbidden tree, before hand, or not? knowing that they will eat, if he planted it he must be a wicked God-if he did not know before hand, he must be an ignorant God. If we all inherited death on account of Eves disobedience, why do animals, birds, trees die?

II Cain one of the two sons of Eve had a wife and she bore Enoch. Who is Cain's wife? No mention of a daughter to Eve is found in the Bible. Even supposing that she had a daughter, it is highly objectionable to cohabit with sister. If Eve had no daughter Cain must have cohabited with Eve as the daughter of Lot cohabited with their father.

III It is said those that believe in Jesus will go to heaven. It means that others go to hell; in other words, all that were born in 200 years before Christ and all the people of different nations though they are God fearing nations must go to hell because they are not Christians. How inconsistent are the teachings of Bible? In Robertson's Pagan Christ. "The Gospel account...the whole life of Jesus is Apparently cooked up by latter ages".

మును గొప్పవారుకారు గాన అట్టివారి వ్రాతలను తృణప్రాయముగ త్యజించి, దూరముగ పరిత్యజింపుడు. అన్యదేశీయులగు మతబోధకులను మన దేశమునకు మహాపాపకారము సేయువారని యెవ్వరైనను భ్రమ పెట్టినచో, నట్టివాక్యములనిందుఁ జింతయు నమ్మజను. ఏలయన అట్టి యన్యమతబోధకులు ఉదరపోషణార్థమును, భార్యాపుత్రాదుల కొందిరు వీడజాలక యైహికవాంఛల కొరకును నెలజేతముల తినుచు పనిచేయుదురుగాని మనలో యశులబోలె భార్యాపుత్రాదియై హిక వాంఛలకై ప్రాయముగ పాత్యజించి, బిక్షాన్నము నొక్కప్రాద్దుమాత్రము భుజించుచు నన్యమతబోధనేయుటకై జీవించుదురు. అట్టిమన మహాపురుషులు నమ్మిన గంభీరపాపములను మనము నుతప్పక నమ్ముట మనకిపాపరసాధనము. అవెవ్వియన బ్రహ్మాండ పురాణము.

“శ్లో॥ భక్తిస్త్వక్తి క్తి క్తి ధాయి నిభగవత శ్రీరామచంద్రదీప్యహే । లోకాః కామదుఃఖంభిః పద్మయుగళం సేవధ్వమశ్శృణుకాః । నానాజ్ఞాన విశేష ముత్తరితవిశిత్తత్యక్త్వా సుదూరే భృశంరామంశ్యామతనుంస్మరారిహృదయే భాంతంభద్రద్వాయుధాః । అనగా, “ఒలోకులారా! మీరుజ్ఞానహీనులగువారు చెప్పిడి దుష్కర్త వాక్యములచే మోహపడక వాటిని దూరముగా పరిత్యజించి మీకుసర్వా భీష్టముల నిచ్చెడి శ్రీరామచంద్రుల శ్రీపాదముల సేవింపుడు. మన్మథ ద్వేషియగు శంకర హృదయము రంజింప జేసెడి శ్యామల పరదేహకాంతిగల శ్రీరామచంద్రుల భజింపుడు” అని ఇట్లు గంభీరపాపము లింక నెన్ని యొకలవు అందు 2-3 మాత్రమిచ్చొకాన్నించెద. శ్లో॥ శ్రీరామనామ సదృశ । మవతే చాపిసంగృహ్ । ముక్తిం చాప్నోతిమనుజః । కింపునర్భుద్భిః పుర్యకం॥ కోటియజ్ఞ సమారామ భద్రచంద్రదేవత్యయం మనుః । రామేతి రామభద్రదేతి రామచంద్రదేతి వామనుః । రఘునాథస్యనామా నియే గృణాతినరాభువి । విముక్తనర్వపాపాస్తే మోదంకేవిష్ణుమందిరే॥ శృణ్వ రామాయణంభక్త్యా యః పాదంపద పేషవాసయాతి బ్రహ్మణస్తానం బ్రహ్మణా పూజ్యతేనదా॥ సులభము శ్రీరాములవారు హింసామతిస్థులకేగాక అన్యమతిస్థులగు మహామృదీయులకును పాశ్చాత్య ప్రముఖులకును దర్శనమిచ్చినట్లు కొన్నిదాఖిలాలు కాన్పించుచున్నవి.

హిందూమతస్థలలో “భద్రుడు” “కరిబంధుడు” పోకలదమ్మక్క” “కం
చర్లగోపన్న” మొదలగువాణిని మహమ్మదీయులలో “కపీసుదాసు”
17 వ, శతాబ్దమున హైదరాబాదు నబాబుగా నుండిన, “సుల్తాన్-అ-
బూల్ హస్సన్ కుతుబ్” భద్రాది రామాలయమును పడగొట్టించి,
మశీదుగా చేయదలచినప్పుడు, నిశిధిరాత్రియం దురామలక్ష్మణులాలని
యంతఃపురమున వేళించి తలుపులుతట్టి లేపగా, సుల్తాన్ గ్రహచిత్తుడై
బైటికివచ్చి, వారియద్భుత దివ్యసుందరి రూపముల చూడగానే, కో
వమంతఃపురపోయి, మర్యాద చూపగా వారాతనితో మాట్లాడుచునే
యంతర్ధానమై కాన్పించుకుంటు కాశ్చర్యమునొంది వారురామల
క్ష్మణులని తెలిసికొని భద్రాద్రితాలూకాను రాములవారి యుత్స
వాదులకిచ్చినవై. ఇప్పటికిని నబాబుగారు నానానా రు 1800లు స్వా
మివారి యుత్సవాదులక ఖర్చుపెట్టుచున్నారు. ఇప్పటి నబాబుగారికి
కూడాస్వప్నమందు సాక్షాత్కరించినట్లొకవధాతి వినియున్నాను.

సాశ్చర్య ప్రముఖులును, తిరుచునాపల్లి మొదలగు ద్రావిడ
జిల్లాలకు కలెక్టరుగానుండిన “ప్రెస్” అనడి దొంగారు మధురాంత
కపు చెరువుకట్టయెన్ని సారులు బాగుచేయించినను, ఆ చెరువులోపడడి
కొన్నియేటి ప్రవాహముల పొర్లువలన ప్రతిసంవత్సరము చెరువుకట్ట
తెగిపోయి యూళ్ళు వరదలపాలగుచుండుటచే తిరిగికట్ట తెగిపోకుండ
నచో, ఆ చెరువుకట్టపై బహుశిక్షస్తులోనుండిన తటాక పాలక స్వామి
యనడి బహుపురాతన రామాలయమును బాగుచేయించెదనని
మొక్కికొని, వరాకాలములో నాయూరనే మకాము చేసియుండంగా
నొక యర్ధరాత్రియంద ఖండివర్షముకురిసి చెరువు తెగిపోయినట్లొక
హోరుధ్వని వినరాగా, కాగడాలువేసికొని కొంతమంది జనముతో
దొంగారు చెరువుకట్టపైకి పోయెనట. ఆకట్టపై ధనుర్దాయలై యిద్దరా
జానుబాహులైన దివ్యసుందరరూపులు కట్టపై పచారుచేయుచుదొర
గారికి మూతము దర్శనమిచ్చినందున దొరగారు మోకాళ్ళపై నిల
బడి రామలక్ష్మణులని యెరింగి ప్రార్థింపగా దగ్గరనున్నవారాశ్చర్య
ము నొందిరి. కట్టతెగబడక ముంచిస్థిలో నుండెను దొరగారా

రామాలయమును బాగుచేయించి శాసనమును వేయించిరి. ఆ శాసన మిప్పటికి నున్నది.

బండరులో కలెక్టరుగానుండి నోబిల్ గారి మునిషిగానుండిన బుక్కచేట్లం తాతాచార్యుల వారియొద్ద సంస్కృతాభిములు చదివి విశేషపాండిత్యమును సంపాదించిన బ్రాన్ దొరగారు విశేష రామభక్తులనియు, ఆయనకొక సారిశ్రీరామ దర్శనమైనప్పుడు విశేష ముస్త్రీతిముగావించి సంస్కృతశ్లోక రూపమున శ్రీ సుస్మితం సమ యాకించిద్దుష్కృతం స్వేచ్ఛయాకృతం । సజానీ జానకీసానీయ మూ హ్వనేకీము త్తరం॥ అనగా,, ఓ జానకీరామ! సత్కార్యము లేమియు నేను చేయలేకు దుష్కార్యములు స్వేచ్ఛగాచేసితి, యెముదు వినిచిన ప్పడేమి చెప్పవలెనో తెలియకున్నది,, అని వర్ణాత్మాపఠణుట.

బండరులో మరియొకప్పుడు కలెక్టరుగానుండిన,, రాబర్ట్ కో దొరగారి సుత్నముచే రాబర్ట్ పేటలో రామలింగేశ్వరస్వామి గుడియు శ్రీరంగనాయకస్వామివారి గుడియు కట్టించబడి నేటివరకు నవిచ్చిన్నంగా నిత్యపూజలుజరుగుచుండుటయు, తిరుచనావల జిల్లా లోకప్పుడు కలెక్టరుగానుండిన,, వాలీసు,, దొరగారు భార్య నిండు గర్భిణిగానుండి గుర్రపుబండిపై సుభయులు శ్రీరంగమున పోవుచుం డగా గుడిసమీపమున నొక గుంటలో బండితలకిందపడి పడుటచే దొరగారు భయపడి భార్యకేయపాయమును లేక పుతుడు కలిగినచో స్వామివారి పేరు పిట్టదనని మొక్కుకొని, బసకుపోయిన వెనుక, భార్య సుఖప్రసవమైనప్పుడా శిశువునకు “రంగవాలీసు” అని నామ కరణము చేయుటయు మిగుల యాశ్చర్యకరములైన నిదర్శనములు. విశేషవిద్యావంతులును దేశవరిపాలనలజేయు బుద్ధిపతి భాషాలు లైన అన్యమతస్తులు తగిన నిదర్శనములు లే, మనదైవములైన రామకృష్ణాదుల పూజించుటయు, దేవాలయ నిర్మాణములు చేయు టయు, గామాదుల నిత్యపూజాదులు శాశ్వతముగా జరుగగలయేర్పా టు సీరముగాచేయుట తటస్థపడు. అన్యమతస్తులకును శాశ్వతస్థి ప్రముఖులుకూడా విశేషదత్తకలునంతటి ప్రతివము శ్రీరాముల వారియందుండుటచేతనే, ఆ సేకుహిమాచలపర్యంతమున్న సగరిము

లందును, పట్టణములందును యేడులక్షలపైచిలుకు గ్రామములందును, రామాలయ నిర్మాణములును, నిత్యపూజారాధనలు, రామభజనలును, రామాయణపారాయణలును, రామకోటిరచనలును, రామనాటకములును, రామహరికథలును మొదలగునవి జరుగచున్నవి. రాములవారు సామాన్యమనుష్యమాత్రుడే అయినగాని తక్కినరాజులవంటి రాజమాత్రుడే అయినగాని, లోకమునందెట్టి రాజాధిరాజుల విషయమై జరుగని పైనుదహరించిన నిత్యపూజాదులు రాములవారిొక్కని విషయమై మాత్రమే నేటివరకు జరుగుచుండుటకును, రామగ్రామమును అన్ని ప్రదేశములలో అట్లుజాతిల హిందువుల స్త్రీ పురుషాదులందు బహుమందికిని గ్రామములకును, గృహములకును, పట్టుకొనుటకు కారణమైయుండును? అయిన భగవదనతారముకాబట్టి యేయని రూఢియగుచున్నది కాబట్టి మనపూర్వీకాలపు ఋష్యాదులును మనమతకర్తలును మనపెద్దలును అనాదికాలమునుండియు పూజించుచు వచ్చుచుండిన రాములవారిని పూజించుకూడదనియు సుతాంతరులెవరైనననినచో మనపూర్వులయొక్కారమునువిడువరాదు.

అయితే, రూపము లేని భగవంతుని కేవలయో ఒకరూపమును కల్పించినచో, నది యబద్ధరూపముకాదా? యనియు, సట్టియబద్ధపు నల్పనచేసివండుకు పాపమును, అందుచే నరకమును కలుగకుండునా యనియు, కొందరు ప్రశ్నించెదరు. అట్లయినచో, కలకములోనుండి పుట్టెడు ధ్వనులకు స్వభావసిద్ధముగా, నేవిధమైన రూపముండదుగదా? అట్టిధ్వనులకు “అ” “ఇ” “ఉ” మొదలగు సనేకరూపము లన్ని దేశస్థుల నెవరికిఁజోచిన రూపములు వారుకల్పనచేసిరిగదా? అని యన్నయు జనులు కల్పించిన యబద్ధరూపములేగదా? అట్టి యబద్ధప్రకల్పనచేసివండున పాపమును, నందుచే నరకమును గలుగవలెను గదా? ఇందువల్ల లోకమునందలి యందరు దేశస్థులకు నన్నిమతములవారికిని, సంకెముకలుగనా? జనుల మనస్సులందు జ్ఞాపకముంచు కొనవలసిన యా ముష్మిక విషయమును గురించియు, పూర్వీకాలపు మహానుభావుల చరిత్రాది విషయములను గురించియు, భగవదావాదవిషయములనుగూర్చియు, పతి దేశస్థులకును, పతిసులేస్థులకును

తమతమ భావలలో మతగ్రంథములు చిరకాలముక్రిందట యేర్పడి యున్నవి. ఆయాగ్రంథములు తమ తమభాషాక్షరపక్షితోవ్రాయ బడియున్నవి. ఆయాదేశముల యక్షరములన్నియు కంఠమునుండి నెడలుధ్వనులను తెలియజేయుటకై, కల్పింపబడిన గుర్తులేయని యందరికి తెలిసినవిషయమే. ఆయినను పూర్వస్వద్గంధములందలి నీతలను మనుష్యుల మనస్సులకు జ్ఞాపకముచేసి, వారిని నీతిపరులుగ జేసి లోకోపకారముచేయుటకై కల్పింపబడిన గుర్తులుగాని, అబద్ధ మాడవలెననిగాని, లోకమును మోసము చేయవలెననిగాని కల్పింప బడినివికావు. అట్లే దేశభాషలవ్రాయించి, అందు సీమదేశమునో, హిందూదేశమునో ఏనదినో, పట్టణమునో, పర్వతమునో చూపుమని విద్యార్థి నుచాభ్యాయుండగుగానే, ఇది సీమయనియో, హిందూదేశ మనియో, మరియో యితరస్థలమనియో చెప్పి చూపును. అవి నిజ మైన స్థలములుకాకన్నను వానిని చూచుటతోనే, నిజమైనస్థలములు లోకమునందేవైపుల నెచ్చుటెచ్చుటనున్నవిన్ని, యెవరెవరికి చెం దినవిన్ని, వాటిని గుఱించిన యితర విశేషములును మనస్సులకు స్ఫురించును. అట్లేదేవా యమునకు వెళ్ళి, విగ్రహదర్శనముచేయగా నే వైకంఠమునందుండెడి శ్రీమన్నారాయణుండే సర్వవ్యాప్తియై యంతాను వ్యాపించియుండు భగవంతుని మిషయము మనమనస్సునకు స్ఫురించుటయు, భగవంతునియందు భక్తి లుగుటయు తప్పక సర్వమ ను. కంఠమునందలియొక ధ్వనికై కల్పింపబడిన యొక యక్షరము, పంకరగానున్నదనిగాని, కుంటిగ నున్నదనిగాని యాక్షేపణచేయక యాయక్షరమువల్ల తెలియుధ్వనిని మాత్రమే జనులుచ్చింతురు. అట్లేఒక దేవాలయమునందలి యొకవిగ్రహము కొంతసింహాకార ముగాను, కొంతమనుష్యాకారముగాను, లేక జగన్నాథమునందలి యాలయములోని విగ్రహము, కేవలమనుష్యాకారమాచదహస్తము ను కలిగియుండలేదని, యవ్యక్తుడగు భక్తుడుకూడననుకొనక భక్తర క్తుడగు భగవంతుడు భక్తులను రక్షించుటకే భక్తుడెట్టిరూపమున భగవంతుని ప్రాజించిన నట్టిరూపములోనే యాభక్తునికోరికలీడర్చు ననినమ్ముదురు. ఋగ్వేదమునందును సప్తశతపథమునందున్నది. ఋగ్వేద,

ఐతరేయ, తృతీయారణ్యక, ద్వితీయాధ్యాయ, తృతీయఃపాదంబున:-
 “హ్యేతం హ్యేవబహ్వృచామహత్సుకే... సర్వేష్యేతమే బ్రహ్మే
 త్యాచక్షతే” ఇందుకు శ్రీశాయనాచార్య భాష్యానుసారము, అర్థము
 హోతలగువారు, భగవంతుని ఆధ్యాత్మ్యాధి దైవతంబులందున్నవాని
 గాధ్యానింతురు” అనియారంభించి, “వృధివ్యాధి సర్వభూతంబులందు
 ను నాయాఫలాపేక్షులగువారారాధింతురు,, అనియు, శతపథబ్రా
 హ్మణ షోడశేఖండంబున:- “తమేవనున్న రిత్యధ్వర్యుడపాసతే... దేవ
 జన ఇతి దేవజనోరూపవీతి— ససంధాయథో పాసతే తదేవభవతి
 తద్దేనాన్భూత్యాభవతి తస్మా దేనమే వచిద్వత్స రైవరేపితైరూవాసీ
 సర్వగ్ంహైతద్భవ సర్వగ్ం హైనమేత భూత్యావతి” అనగా,
 యజుర్వేదాధ్వర్యులు పరమాత్మ నగ్నిగాను దేవజనముగాను, గంధ
 ర్వులు రూపమునుగాను పరమాత్మను పూజింతురు—ఎవ్వరైవరే
 యే విధముగా ధ్యానింతురో, ఆయారూపములనొంది, వారివారి
 నాయారూపములతోనే పరమాత్మ రక్షించును. సర్వవిధములను
 పాసించిన, సర్వవిధములై రక్షించును.” అని ఋగ్వేదమునంతటి
 యుద్గంధమే చెప్పుచుండగా మతాంతరులు, మతయువకుల మన
 స్సుల చెడిగొట్టుటకు చేయుదుర్బోధల పరిగణింపక, వేదవనూణమే,
 సర్వోత్కృష్టమైనదని స్వమతాభిమానులెల్ల ను నమ్మియాచరించవ
 లె. ఒక దేశిపటములో ఏదైననొక మహాగొప్పపట్టణమును చూడ
 గానే ఆపట్టణమే దేశమున నేవెపుననుండునదియు, దానివైశాల్య
 మును, జనసంఖ్యయు, దానియాధిక్యతయు మొదలగు విశేషములన్ని
 యు, మనస్సునకు గోచరమై యాశ్చర్యపడునేగాని, యాపట్టణముకూ
 డానల్లని చుక్కవలెనుండునది, యెట్టిమూర్ఖుడకూడా దానినవమానిం
 పడు. ఇట్లుండగా కొందరు మతాంతరులు లేమ మతమునుగూర్చి
 యితరులకు చెప్పటకు మారుగా మనమతముననే విధముల దూషిం
 చుట మనవిగ్రహారాధనను హేళనచేయుచు, ముఖ్యముగా జగన్నాథ
 జ్యేత్రమునందలి, దారు విగ్రహ రూపమును, ననేక పుస్తకములలో
 నాక్షేపణబుద్ధితో నచ్చొత్తించి వ్రచురించుటను నాబాల్యమునుం
 డియు చూచుచునాను. శివుహావీషువు, సర్వవ్యాపియు, భక్తవర్మ

తననే రూపునిగ నారాధించినను, భక్తులకు మహోన్నత మగువిష్ణు సాయుజ్యము నిచ్చెడి కరుణా సముద్రుడని విమలవాదులు గ్రహింప జాలక మనపూజావిధానములవారు నిందించినను, వాటినిండు కంత యుపరిగణింపక మన వేదప్రమాణమునే సమ్మయింపవలె. పురుషోత్తమశ్చేత్రంబనంబడు జగన్నాథశ్చేతము నందలి విగ్రహమును గూర్చి, ఋగ్వేద, తృతీయ పాఠక, అష్టమాష్టక త్రయోదశానువాకంబున :— “అదో యద్వారుషవతే - సింధోపాశే అపూరుషం - తదారభస్వదుహ్మణోతేనగచ్ఛ పరస్తం” అనగా, “దూర దేశమున నున్నట్టియు, పురుషోత్తమనామభేయముగల దారు స్వరూపముగ దేవతావిగ్రహము, సముద్రతీరమున జలమున తేలుచు న్నది. ఎవరిచేతను వధ్యుడవుగానట్టియోస్తా నీవు వాని నుపాసించువు. దారుమయముగ ఆదేవతా విగ్రహమును నీవుపాసించి, అతి శయముగ దాటదగిన సర్వోత్తమమైన విష్ణురూపమును బొందుము” అని, (విద్యారణ్యభాష్యము ననుసరించిన “స్థము”) విగ్రహారాధన చేయుటచే సత్ఫలమే కలుగునని ఋగ్వేదప్రమాణము లింక నుకాన్పించుచున్నవి. గంధవిస్తరభీతిచే నిచ్చోవ్రాయ మానితి.

ఇక మనము విగ్రహారాధన చేయువారమని యాశ్చర్యపించెడి మతాంతరాలు చేయునదేమియో కొంచె మాలోచించినగు- ఏడవ ఎడ్వర్డు 15 భువుగారి పట్టాభిషేక మహోత్సవము వచ్చినపుడు, బెజవాడ మిషన్ పాఠశాలా ప్రధాన్ పాఠ్యాయుకుగా నుండిన యొక పాశ్చాత్యక్రిస్తవ మిషనే, అంతకుముందు ప్రతినీత్యమును మన బాలురకు విగ్రహములను గౌరవించుట మహా దోషమని చెప్పుచుండియు, ఆపట్టాభిషేక మహోత్సవ దినమున, అంగ్లేయ ప్రభువుల జండా యెత్తిన ప్రదేశమును నొక క్రుక్కు కట్టింది, పాఠశాల యందర బాలులందరిని, జండా కెదురుగా నిలబెట్టి యాజండా కా పిల్లలచే, మూడుసార్లు, కుడిచేతులతో సలాములు పెట్టించె - మరుసటి దినము దొరగారిని కొందరు పైతరగతుల పిల్లలు, క్రిందటి దినము మాచే గడకర్రకును, రంగులగుడ్డలకును సలాములు పెట్టితిరిగదా అందుల యర్థమేనా మాకు తెలియలేదు. వివరముగా చెప్పగోరెదమని

యడుగగా, దొరగారిట్లనిరి. ఆరంగు గుడ్డలతో కట్టబడినది, మన దేశ వాళలకులైన యాంగ్లేయ ప్రభువుల ప్రభుత్వ చిహ్నమును వెలుపు నట్టి జండా. ప్రతి దేశ ప్రభుత్వమువారి కొక్క విధమైన జండా యుండును. ఆయా ప్రభుత్వ చిహ్నములకు చేయు గౌరవము లాయ ప్రభుత్వములకు చేసినవి యగుచున్నవి. గాన. మనము నిన్న చేసిన గౌరవ మాంగ్లేయ ప్రభుత్వమునకు చేసెతిమని గ్రహింపవలెననియె. ఇట్టి భగవద్విగ్రహమునకుమనము చేయు గౌరవము భగవంతునియనంత కళ్యాణముకు వైభవాదులకై చేయుచున్నామని, మఠాంత గ్రహింపజాలరు."

ఒకప్పుడెద్దరు ప్రభువుగా రిటలీ దేశమునకు వెళ్ళినప్పుడా దేశస్థులాయన బండినుండిదిగి నడచుమార్గమున బట్టవరిచి, చివర నొకచోటబట్టలుచాలనందున, యిటలీవారి పాతజెండా గుడ్డను పరచి నట్టును, ఆయనంతదూరమును బట్టలపైనడిచినచ్చి, జెండా గుడ్డ వద్దకువచ్చినపుడు, దానిపై యడుగిడక అవతలికినడుకినట్లునువింటిమి. అట్లాయన జెండాగుడ్డను త్రొక్కజాలమికి కారణము, ఇటలీ దేశ ప్రభుత్వమువారి యెడలగౌరవము చూపుటని, నూలుగుడ్డపైగౌరవము చూపవలెచికాదని, మూపులుకూడా గ్రహించువిషయమే.

క్రిస్తవ మతస్థులుకొందరు తమకృపాములందును, ప్రార్థనా మందిరంబులయందున తరిలించెడి, తమయేసుక్రీస్తు ప్రభువు విగ్రహమునకు మనవారెవరైన నొకపుష్పమాల తరిలించినచో సంతోషమును, అలుకుగుడ్డపేలికనుతరిలించిన నాగ్రహమును రాకమానదు. గౌరవాగౌరవములు కాకితపుబొమ్మకు కాదనియు తమప్రభువునకు చేసినట్లే తలంచుదురు.

పూర్వకాలమందొకప్పుడు కనోజి దేశపురాజు తనకుమార్తె స్వయంవరమునకు, దేశములోని రాజులందరిని పిలిపించి, తనవిరోధి యగు పృథ్వీరాజునకు బదులుగా నొకమంటి బొమ్మను, తలవాకిటి యొద్ద నిలువజెట్టించి, లోపలికి వచ్చువారా బొమ్మపై నుమ్మివైది రమ్మనె. మారుజేషముతో నిదియంతయు దూరమునుండి పృథ్వీరాజు చూచుచుండె. కనోజిరాజుకూతురు వచ్చినరాజుల నెవ్వరివరింపకతన

చేతిపుష్పమాల నామఃటిబామ్మ కంఠమునందుంచె. వెంటనేపుద్గి
రాజు గుర్రము నెక్కి వరువునవచ్చి యామెను తనగుర్రముపై నెక్కిం
చుకునపోయి గాంధర్వ వివాహంబువ పెండ్లిచేసికొని, తరువాత పెద్ద
పైన్యముతోవచ్చి కనోజి రాజుకోడింది తననూతనభార్య ప్రార్థించుట
చే కనోజి రాజునుచంపక వదిలివేసె. తనకై నిలువబెట్టిన మఱిబామ్మ
నవమానించుటచే, కనోజిరాజుపై యాగ్రహమును, రాజుకుమార్తె
పుష్పమాల నాబామ్మ మెడయందు తగిలించి నందుకు పృథ్వీరాజునకా
మ్రైపై నఁగోషమేలకలిగినో యోచింపుడు ఇచ్చోడదేశ్యముతో చే
యుచున్నదియు కనుగొనుటకు శక్తిగలవాడేగాన, మతాంతరుల చేయు
దూషణల తృణప్రాయముగ నిరసించి. మన శాస్త్రవిధుల మాత్రమే
గౌరవించి భక్తితో నాచరించవలె.

అయితే తమకు దేవునిచ్చిన సత్యవేదముని చెప్పకొని కొందరి
మతాంతరుల గ్రంథములయందు విగ్రహారాధన చేయుకూడదనియు
మరికొందరి గ్రంథములలో విగ్రహములెక్కడకనుపడినను నాశనము
చేయవలసినదని దేవుడాజ్ఞాపించి నట్లుండుటయు, మన వేదగ్రంథముల
యందు విగ్రహారాధన చేయుమని విధించుటయు, నిట్లన్యోన్య విరోధ
వచనిములన్ని దేవుడు చెప్పిన నేయనినమ్మనగునా? యనియు, పైఠే
దవచనములలో నేదియో యొక్కటే సత్యమును, దేవుడుచెప్పినదియు
నైయుండుగాని రెండును సత్యములైయుండవని యడుగువారలకే
మైన సమాధానముండనా యనియు, ప్రశ్నించువారలకు తగుసమా
ధానములులేకపోలేదు. ఎట్లన:- పారసీ, యవన పాశ్చాత్యదేశజ
నులుకొన్ని శతాబ్దముల క్రిందటదేవుని పూర్తిగా మరచిపోయి, విగ్ర
హముల మాత్రమే పూజించసాగిరి. ముఖ్యముగా అరేబియా దేశము
నందలి మక్కాపట్టణము నందుండెడికాబాయ నెడి దేవాలయమననొ
కప్పుడు దేశమున ప్రబలియుండిన యనేకవిధములైన జాడ్యములలో
నొక్కొక్క- విగ్రహమును నిలబెట్టి, యాయారోగములు వచ్చినవార
లాయారోగ దేవతలకే మొక్కుచుండిరి గని, భగవంతునినొక్క
డైన యారాధించుటలేక, భగవదా రాధననుపూర్తిగా మరచిపోయి

అట్టివారికి విగ్రహారాధన పూర్తిగా నిర్మూలనముచేసి, భగవదారాధన నెలకొల్పినగాని, జనులకును భగవద్భక్తికలుగ నేరదు. అందుచే వారిగ్రంథములయందు, విగ్రహము లెచ్చటకనుబడినను నాశనముచేయువనియు, మరికొందరి గ్రంథములలో విగ్రహారాధన యెంతమాత్రమును చేయకూడదనియు వ్రాయబడియె ఆర్యులు విగ్రహారాధన భగవదారాధనకు సాధనముగా నేర్పచుకొని, భగవద్భక్తివృద్ధియగుటకును, భగవంతుడు సర్వవ్యాపియు, ఆనంత కళ్యాణగుణవరిపూర్ణుడును, భక్తత్వవలుడును, భక్తాభీష్టప్రదాతయు, అనేక విషయములన్నియు, భగవంతునిగూర్చి జనము శాఖాచంద్రన్యాయముగ తెలిసికొనినదతిపాందుటకు భగవద్భక్తిసాధ్యముగమాత్రమే మనదేశస్థులెర్పరిచిగానిరి. శాఖాచంద్రన్యాయమనగా, సాద్యమునాటి చంద్రకళ బహుస్వల్పముగానుండి, యెవరికో ఒకనికి మాత్రము కాన్పించి, బహుమందికి కనుపడ నప్పుడతడా చంద్రకళను వారలకు చూపింపదలచి, ముందుగా ఆవైపుననున్నట్టియొక చెట్టునున్ను, తరువాత ఆచంద్రకళకు నూటిగానున్న పై చెట్టుశాఖనుచూపి, ఆశాఖకు తిన్నగా ఆకాశమును చూడదని చెప్పినవీరదట, వారిందరాశాఖకు నూటిగాచూచి, చంద్రకళ కాన్పించి నందుల కత్యంతానంద భరితులగుదురు. ఇకొచ్చి, వృక్షశాఖ, సాద్యమినాటి చంద్రకళను తెలుసుకొనుటకు, సాధనమేగాని, వృక్షశాఖ చంద్రకళ కానేరదు అట్లేమన దేవాలయమునందలి శిలావిగ్రహముయొక్క సమస్త ప్రదేశములందును, అట్లేసమస్తమునందన వ్యాపించియున్న, సర్వవ్యాపియగు భగవంతుని గూర్చిన యావద్విషయములకు జనులు పూజించ గలందుకు సాధనములుగ చేసికొనిరేగాని, మతాంతరులవలె భగవంతుని మరులలేదుగావున, వీరిని విగ్రహారాధన చేయుమని, భగవంతుడు, వీరివేదములందును, మతాంతరులు, భగవంతుని మాటయే మరచిపోయి విగ్రహముల మాత్రమే కొలుచుచుండుటచే, వారలను, విగ్రహారాధన చేయవద్దని వారిగ్రంథములందునను, వ్రాయించెనని, బుద్ధిమంతులు గ్రహించుటయుక్తము.

ఇంతేగాని, లోకమునందలి వివిధ మతావలంబకులు, తమ

తమ, మతగ్రంథములును, మతసిద్ధాంతములును సత్యములని తాము నమ్ముచున్నను, యితర మతముల వారుకూడా సత్యములని వారల గ్రంథములును మతసిద్ధాంతములును సత్యములని వారల కుకూడా, తమకువలెనే హక్కుకలదని యనుకొనునట్లు న్యాయబుద్ధిగల వారలకు ధర్మముకాని, తమ మతముమాత్రమే సత్యమని నమ్మకము యన్యుల మతములను, వారి యాచారములను, వారి మతగ్రంథములను, వారారాధించు దైవములను, పూజావిధానములను, దూషించుటయు, దూషణవ్యాసముల వ్రాసి ప్రచురించుటయు, దేశక్షేమమున కమితమైన హానిగలుగునని బుద్ధిమంతులు గ్రహించి యట్టి యన్యదూషణలు పూర్తిగమానుట న్యాయము ఏలయు, ఒక మతావలంబకులన్యుల మతసిద్ధాంతాచారాదుల దూషించినచో నన్యులును, మొదట నకారణముగా దూషించిన వారి మతాచార సిద్ధాంతాదుల నూరురెట్లెక్కువగ దూషింపకమానరు ఇందుచే, ఐకమత్యము దేశమునందు వృద్ధికావలసియున్న ప్రస్తుతకాలమునందు ఐకమత్యము చెడిపోయి, దేశక్షేమమునకు భంగముకలుగును, దేశాంతరవాసులు కొందరట్టి దూషణలు చేసినను, భారతదేశీయుల మగు మనకు మతసిద్ధాంతాది భేదములనేకములున్నను, మనలోమన మొకరి మతాచార సిద్ధాంతాదుల మరియొకరు దూషించుకొని, అంతఃకలహములను వృద్ధిచేసికొని, ఐకమత్యభంగము కలిగింపక, దేశక్షేమమున కయ్యైకమత్య వృద్ధివికలింపచు కార్యములు మాత్రమే చేయవలెనని, యోగ్యులగు భారతీయులనందరి నత్యంతవినయ విధేయతతో ప్రార్థించెద.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

Extracts from a Northern Indian scholar's book:—(1) "He that will not reason is a bigot" (2) "He that cannot is a fool." (3) "He that dares not is a slave."

"The Christian missionaries revile, in the most light-hearted fashion the Hindu gods, the goddesses and religious usages" "a person like Christ has never lived. We have no other evidence to prove that he lived than the account given in the four Gospels"..... "The Christian missionaries are not ashamed to bring forward Suetonius as authority." &c, &c,

గ్రంథాలయము

బ్రహ్మసూత్రములు

త్రిమతభాష్యానుసారము

ప్రథమాధ్యాయము

నాలుగు పాదములు
